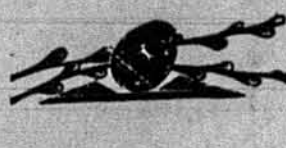

Христос Воскрес — Воістину Воскрес

Українські теми і наші науковці на форумі Мічиганської Академії

Мавт. Піезент, Міч. — 23-го і 24-го березня ц. р. в Гренд Валлей Стейтському коледжі поблизу Гренд Репіда відбулася 83-тя річна сесія Мічиганської Академії Наук, членами якої є професори-науковці близько сорока університетів і коледжів Мічигану, а серед них і таких престижних високих шкіл, як Університет Мічигану, Мічиганський Стейтський Університет, Вейн Стейт Університет, Університет міста Детройту та інші. Доповідниками в тридцять різних секцій бувають не лише члени Мічиганської Академії, а й науковці багатьох інших американських університетів і коледжів та дослідних установ. Цього року в тих секціях прочитано й передискутовано 315 наукових доповідей.

Протягом останніх семи років значну активність виявила Секція Слов'янських і Східно-Європейських Студій, що й було так названо завдяки старанням керівних органів УААУП професорів І. Каменецького і М. Степаненка (раніше ця секція мала назву Російської). Кількаразовими керівниками цієї секції були професори-члени УААУП: Ася Гумецька, Ігор Каменецький і Микола Степаненко. Вони докладають багато зусиль, щоб на кожній сесії була українська тематика і щоб наші науковці з інших стейтів мали нагоду зустрітись із своїми колегами-мічиганцями та поділитися з ними своїми успіхами й новими працями з українознавства.

Цього року керівником Секції обрано проф. Асіо Гумецьку, а її заступником проф. Миколу Степаненка. Вони вже взяли до підготовки програми наукової сесії, що відбудеться 21 і 22 березня 1980 року в Вейн Стейт Університеті (в Детройті). В програмі 83-ї річної сесії, що вже відбулася, були такі українськомовні теми: „Значення філософського вчення Григорія Сковороди“, „Століття з дня народження Степана Васильченка“ (на жаль, доповідач д-р Г. Семенюк з Канади не прибув) і „Симон Петлюра — науковець і дослідник української культури“. Доповідниками на різні теми в цій секції були такі наші науковці: проф. Теодор Мацьків (тема: „Походження козаків“ з підкресленням походження й боротьби українського козацтва), проф. Зенон Кук (Університет Толідо, Огайо), Люба Цегельська-Гайнеман (Алма Коледж, Мічиган) і проф. Микола Степаненко.

Належить виокремити той факт, що це вже вдруге протягом останніх чотирьох років на форумі Мічиганської Академії Наук була прочитана доповідь про Симона Петлюру (першу доповідь прочитав проф. Юрій Кульчицький з Йонгсванського університету, Огайо), цього разу — з нагоди століття з дня його народження, про що було зазначено в офіційній програмі Академії. Це, здається, вперше включено до програм американських наукових установ доповідь про Симона Петлюру, а в рік Симона Петлюри — це добрий і похвальний початок, гідний наслідування.

Д-ра М. Снігуровича переобрано на голову Окружного Комітету Відділу УНС стейту Коннектикат

Нью Гейвен, Конн. (І. Т.). Перевибір управи Окружизації Комісії і організаційна програма Окружизації були головним предметом обговорення загальних зборів Окружного Комітету Відділу УНС стейту Коннектикат. У зборах взяла участь 22 представники, заступаючи 8 Відділів Окружизації, як рівног головний організатор п. Василь Ореховський і головний радний проф. Іван Телюк.

Збори відкрив голова Окружизації д-р М. Снігурович, привітавши присутніх як привітною мовчанкою, так і вшановано пам'яттю померлих членів Окружизації.

На передсідника зборів

Відбудеться виставка Омеляна Мазурика

Нью Йорк, Н. Й. (Л. Г.). — У дні з 29-го квітня до 6-го травня ц. р. включно, в галерії ОМУА, 136 — 2-га ескада, Нью Йорк, відбудеться виставка картин незвичайно цікавого мазурика з Парижу. Мазурик народився у 1937 році на Надсянню, закінчив Краківську та Паризьку Академії Мистецтв, мав уже кілька виставок в Парижі та різних країнах Європи, теж в Торонто та Чикаго. Багатою відомий його іконостаз в церкві св. Володимира в Парижі і каплиці в Сарселі. За свої ікони він одержав першу нагороду на міжнародній виставці сакрального мистецтва. Але на цій виставці, крім ікон, будуть оригінали та інтригуючі пейзажі Мазурика. Це дуже особисті, символістично-сучасні малюнки, які годі описати словами, треба по-

бачити їх і відчувати вишуканість і містичну філософію О. Мазурика; його праці є доказом живучості нашої культури.

Омелян Мазурик

Омелян Мазурик

Омелян Мазурик

Омелян Мазурик

Омелян Мазурик

Омелян Мазурик

Омелян Мазурик

Омелян Мазурик

Омелян Мазурик

Омелян Мазурик

Омелян Мазурик

Омелян Мазурик

Омелян Мазурик

Омелян Мазурик

Омелян Мазурик

Омелян Мазурик

Омелян Мазурик

Омелян Мазурик

Омелян Мазурик

Омелян Мазурик

Омелян Мазурик

Омелян Мазурик

Омелян Мазурик

Омелян Мазурик

Омелян Мазурик

Омелян Мазурик

Омелян Мазурик

Зліквідовано майже всі розбіжності відносно САЛТ II — твердить Білий Дім

Вашінгтон. — Минулої середи, 18-го квітня, речник Білого Дому повідомив, що під час їхніх недавніх нарад державному секретареві Сайрусові Венсові та радянському амбасадорові Анатолієві Добринініні пошастило зліквідувати майже всі „серйозні розбіжності“ відносно нового договору про обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II), а деякі проблеми „суто технічного характеру“ розглянуть американська та російська делегації, які продовжують переговори в Женеві. Крім того, президент Джиммі Картер і радянський лідер Леонід Брежнев зможуть дійти до остаточного порозуміння під час їхньої вершинної конференції, яка може відбутись вже в кінці травня, — твердили представники Білого Дому, додаючи, що Венс і Добриніні відбудуть додаткові наради ще в кінці цього тижня.

Повелі признав, що Тирнер кілька днів раніше дійсно сказав перед Сенатською комісією, що Америка „вповні“ відзикає свою попередню розвідувальну спроможність щойно де в 1984-му році, після втрати двох розвідувальних баз в Ірані, але пресо-вий секретар підкреслює, що ця заява Тирнера не

(Закінчення на стар. 8)

Помер св. п. о. митрат Климонтій Прийма

Бруклін, Н. Й. — В четвер, 19-го квітня 1979 р. тут помер на 65-му році трудоголюбного життя після короткої недуги, св. п. о. митрат Климонтій Прийма, колишній вікарій для українців католиків в Бразилії, а останньо парох церкви св. о. Миколая в південному Брукліні.

Панахида і перенесення тіла до церкви св. о. Миколая при 216-й вулиці, відбудеться в неділю, 22-го квітня ц. р. о год. 5-й по полудні у похоронному заведенні „Ташка фюнерал гом“ (6741 5-та ескада в Брукліні).

Священні похорони розпочнуться у понеділок, 23-го квітня ц. р. о год. 8-й вечора в церкві св. о. Миколая з участю Владики Василя Лостена, єпископа Стемфордської єпархії і священства довколишніх парохій. Владика Лостен відслужить також у вівторок, 24-го квітня, Архирейську Службу Богу о год. 10-й ранку. Тлінні останки св. п. о. митрата К. Прийма будуть перевезені до Бразилії і поховані в родинному гробі в місцевості Малет в провінції Парана.

Св.п. о. митрат К. Прийма

Св.п. о. митрат К. Прийма

Св.п. о. митрат К. Прийма

Св.п. о. митрат К. Прийма

Св.п. о. митрат К. Прийма

Св.п. о. митрат К. Прийма

Св.п. о. митрат К. Прийма

Св.п. о. митрат К. Прийма

Св.п. о. митрат К. Прийма

Св.п. о. митрат К. Прийма

Св.п. о. митрат К. Прийма

А. Юрник

ВЕЛИКДЕНЬ

Великий день воскреслого життя:
Як щирістю наповнені серця
Бринять під голім великоднім дзвоном!
І молодість безжурна, у вінках,
Встає барвисто, озвінок оболоною
У ритмі Ладі і Диптра...

За тиском дружньої долоні
Цілунок братній вже зміцить
Сусід сусідові і сприймим, ледве знамим —
Сьогодні щимим і бажаним:
„Великий День, Земляче-Друже,
Устав Христос і смерть подужав!“
І радісна сльоза обом нам у очах:
„Еге ж, у день такий —
Так наче в Рідний Край.“

„І молодість вернулася...“
А і церкви молитовні чуті
святих слова:

— Христос Воскрес!
Христові правді все змогло —
Умієм правди у Христа!

Великдень 1979 р., Каліфорнія

Іранські провідники стараються зліквідувати внутрішній конфлікт

Тегран/Кум. — Минулої середи, 18-го квітня, релігійний провідник Теграну, Аятолла Магмуд Талегані, та прем'єр-міністр Мегді Базарган перемовинували в місті Кум, релігійному центрі Ірану, з мусульманським провідником Аятоллою Хомейні, стараючись зліквідувати зростаючі розбіжності в напруженому русі який повалив владу шаха Мохаммеда Різи Паглеві.

Аятолла Талегані впродовж останніх кількох днів одверто закинув Революційній Раді та Революційним Комітетам, які знаходяться під контролем Аятолли Хомейні, що вони своїми безвідповідальними арештами, закритими судами, розстрілами колишніх військовиків та урядовців за владу шаха Паглеві та обмеженням підставових прав іранських громадян намагались „встановити диктатуру та деспотизм“. Як інформовано, кілька днів тому члени одного Революційного Комітету заарештували двох синів і невістку

(Закінчення на стар. 8)

Совєтські громадяни гинуть в Афганістані від куль партизанів

Вашінгтон. — Американська Центральна Розвідка Служба інформувала, що совєтські військові і цивільні до радників, яких Москва масово вислала до Афганістану після перевороту і перебрання там влади прокомуністичними елементами, гинуть тепер від куль підпільників і в боротьбі з партизанськими частинками. Тільки у місяці березні ц. р. загинуло понад 100 совєтських громадян — „спеціалістів“. Американська розвідка також підтвердила попередні інформації із столиці Афганістану Кабулу про те, що в околиці Герату партизани забили 16 совєтських дорадників, в тому числі двох жінок, і знівели їхні трупи.

Згідно з даними західних джерел в Афганістані перебуває під теперішню пору понад 3,000 совєтських „дорадників“ з того понад 1,000 військовиків переодягнених в односторонній афганістанської армії, або у цивільній одежі. На кордоні між Совєтським Союзом і Афганістаном стаціонарно кілька совєтських дивізій, але совєтські війська у совєтських військових уніформах ще в Афганістані не виявляються. Совєтські спеціалісти займаються переважно керівні становища в штабі афганістанської армії, керують совєтськими гелікоптерами, навчають афганістанських військ новачасної військової техніки тощо.

Західних спостерігачів особливо зацікавив приїзд на початку цього тижня більшої совєтської військової делегації на чолі з керівником головного поліуправління ген. Алексем Єпішевим. Тому, що Єпішев відповідає в першу чергу за підтримку бойового духу в Червоній армії, американські спеціалісти роблять висновок, що ситуація в Афганістані і афганістанської армії мусить бути дуже серйозна, коли маріонетковий уряд в Кабулі попросив Москву вислати таку „шишку“. У зв'язку з ефективною партизанською війною, — кажуть західні спостерігачі, — підупала мораль не тільки афганістанської армії, але також і політичних партій, які до тепер підтримували уряд.

ВЕЛИКОДНЄ СЛОВО

БЛАЖЕН. МИТРОПОЛИТА МСТИСЛАВА ДО БРАТІВ І СЕСТЕР В УКРАЇНІ

Дорогі й Улюблені!
Христос Воскрес!

Вітаю Вас, — дорогих і любих та далеких від нас, — із Святом Воскресіння Христового. Вітаю від спископів, священників і мирян Української Автокефальної Православної Церкви, що існує і творить діє в багатьох країнах вільного світу та переходить на чужині духовні скарби нашого народу. Сьогодні всі ми отеплені світлоносним Святом. Лунає радісне „Христос Воскрес“, а відлуння розноситься по всьому світові оживляюче „Воістину Воскрес!“

Великдень у носів імені Христа — це Свято радості, божі Воскресі Всемогутній, що переміг злу, страждання і смерть. Великдень, крім того, запорука перемоги Правди над Злом, світла над темрявою, добродійства над злом. Великдень, нарешті, — це джерело великих сподівань у тих, хто знемігся на важкому життєвому шляху. Саме тому, ось уже скоро дві тисячі років, християни щорічно, з нетерпінням чекають на Свято Воскресіння. Та не тільки чекають, а й приготують себе до нього постом, молитвами і добрим ділами; все для того, щоб мати право на зустріч з Воскреслим Спасителем та сподобитись Його ласки і допомоги у їхніх життєвих потребах.

З особливою глибокою духовною спрагою чекало на щогорічний Великдень багато людей і народів, зокрема тих, що знайшлися у цьому жахливому столітті під тягарем знущань і терпіння. У сучасному нам світі їх мільйони, а серед них і побожний український народ, знущання над яким особливо жорстоке. З дня на день зростає число страдників українських, отих відважних слуг Христа й оборонців Його заповітів. Тисячі їх покують у московських в'язницях, концтаборах і на далекому заході лише і виключно за свою любов до найближчого ближнього — рідного народу українського.

Не перебарюючи у засобах загартування Москва напружує всі свої сили, щоб знизити душу нашого народу та обелити його. Вона зупиняється над найбільшим у кожного народу даром Божим — мовою нашого народу. Плондрє скарбниці української культури, в поплещи обертає древні наші книгозшиви й обкрадає наш народ з усіх скарбів, що ними Господь обдарував у віках Україну й її трудящих та в усіх галузях людського життя творчий народ. Робить усе доступне загартуванню, щоб повернути Україну до стану Дикого Поля.

І ось тут пригадуються мені давні прислів'я: — людина стріляє, а Бог кулі носить. Свідомо цьому дала сама Москва, дала його майже напередодні щогорічного Великдня. Офіційний орган компартії СРСР — московська „Правда“ подала жахливу вістку про теперішній жалюгідний стан Києво-Печерської Лаври, що була у минулому твердинею українського духа. Лавру дали плондрювати, дали беззахисною її вікові храми Божі, розкрадали її мистецькі скарби, що їх у віках створив геній української нації. Вістка страшна і жахлива, від неї кров у жилах холоде.

Мимовільне самовизнання своїх злодійств в Україні Москва виявила одночасно з закликом до відзначення 325-ї річниці т. зв. „добровільного возз'єднання“ України з Москвою, лаючи водночас своїм свідченням про Лавру найбільш авторитетний доказ, до чого те „возз'єднання“ дошло. Як бачимо, шимизм Москви не має меж — кличучи до святкування річниці „возз'єднання“, вона одночасно

(Закінчення на стар. 8)

УКРАЇНСЬКИЙ ПОЛІТВ'ЯЗЕНЬ КРИТИКУЄ ПРИНИЗЛИВУ РОЛЮ КИЇВСЬКИХ БЮРОКРАТІВ

Нью Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — Передасмо частину звернення Анатолія Здорогого з Пермських таборів до керівників партії та уряду УРСР. А. Здорогий, 1938 року народження, науковий робітник в галузі фізики, проживав у Харкові і там у 1972 році був під час масового погрому над українською інтелігенцією, засуджений на 7 років позбавлення волі. Звернення датоване 16-го липня 1978 року. А. Здорогий перебував тоді в Кучино Пермської області.

„Верховному прокурору УРСР г. Глухові

Першому секретарю ЦК КПУ, членові Політбюро ЦК КПРС г. Шербицькому В. В.

Голові Президії Верховної Ради УРСР, заступникові Голови Президії Верховної Ради СРСР г. Ватченкову Д. Ф.

Я змушений звертатися до Вас четвертий раз. Мої дві попередні скарги про національну дискримінацію органами МВД СРСР і органами державної безпеки України, які перебувають у російських концтаборах і тюрмах, були адресовані до Вас, та їх передавали до Головного управління виправно-трудових установ МВД СРСР, а від-

ти особам на яких я скаржився за їх шовіністичні вчинки — робітникам тюрми ОД/СТЯ м. Владимирі.

Наступну мою скаргу про дальшу широку практику національної дискримінації супроти в'язнів-українців, яку я заадресував завідувачому відділом адміністративних органів ЦК КПРС г. Савицькому Н. І., затримав шовіністично настросний інспектор по політв'язнівській роботі тюрми ОД/СТЯ Дойніков А. А. і потім — згідно з його словами — вона була сконфіскована (хоч з актом про)

(Закінчення на стар. 8)

ВЕЛИКОДНІ РАДІО І ТЕЛЕВІЗІЙНІ ПЕРЕДАЧІ П. МАРИНОВИЧА

Нью Йорк, Н. Й. — Роман Маринович, власник „Голоси Українських Медіа“, передаватиме в суботу, 21-го квітня ц. р., о год. 9-й рано з радіостанції WNBC — FM 105.9 святочну Великодню програму. Таку ж програму він передаватиме на телевізійній програмі о год. 5-й по полудні на руслах 68 і 60 з Нью-Йорку і Нью-арку.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

UKRAINIAN DAILY

UKRAINIAN DAILY

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ У СКЛАДІ (поазбучно): Любова Колєнська, Володимир Левенєв, Зенон Снїлик, Василь Тершаковєць і Євген Федорєнко (тепер виконуючий обов'язки голови Колегії).

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Проблема молитви в школах

Два рази на протязі чотирьох днів Сенат ЗСА прийняв додаток до законопроєкту про привернення „права на добровільну молитву” в публічних школах цієї країни, відновляючи над цим вразливим питанням дебат, які вже вийшли поза стіни палат Конгресу, як це було майже два десятиріччя тому. Сам факт, що це питання періодично вириває — чи то в законодавчих палатах, чи в судових залах, чи на шпальтах різних публікацій — свідчить про те, що воно нуртує в народі, не зважаючи на скасування відмовлення молитов у публічних школах рішеннями Найвищого Суду ЗСА в 1962 і 1963 роках, який уважав, що це є порушенням першого додатку до Конституції.

Так і сталося у перших днях квітня цього року, коли сенатор Джессі Гелмс вніс додаток про привернення „права на добровільну молитву” в публічних школах, а Сенат прийняв його спершу в рамках законопроєкту про встановлення окремого Департаменту освіти, а опісля, як додаток до законопроєкту в судових справах. Хоча Сенат затвердив цей законопроєкт, його, правдоподібно, відкине Палата Репрезентантів. Проти додатку також висловився президент Джиммі Картер, людина глибоких релігійних переконань, який заявив, що уряд не повинен втручатися в ці справи.

Не зважаючи на те, що під цю пору існують малі можливості на привернення молитви в публічних школах, ліберальна преса країни починає „бити на сполох”, уважаючи, що рішення Найвищого Суду з 1962 і 1963 років правильні і правосильні для всіх майбутніх поколінь і „во віки вічні”. Не гадаючи, однак, про те, що для кількох поколінь попередніх поколінь таким же правильним і правосильним було відмовлення короткої молитви учнями й учителями перед початком лекцій. Навпевно ті покоління не були в будь-чому гірші від сучасного. Навпаки, можна сміло твердити, що під оглядом самодисципліни, пильності й поведінки вони були кращі, як твердять визначні педагоги й соціологи. Правда, на це склалися багато інших причин, а не тільки відмовлення кількхвилинної молитви, але немає сумніву, що це відмовлення було позитивним складовим чинником цілого процесу навчання й виховування дітей.

Противники відмовлення молитви в публічних школах дуже повкпно вказують на перший додаток до Конституції ЗСА, згідно з яким Конгрес не має права „встановити релігію”. Але вони промовчують з певною дозою схидності другу частину цього додатку, в якій сказано, що Конгрес не має права заборонити „свобідне виявлення” релігійних почувань чи переконань. Отже заборону втручаючись відмовити коротку молитву можна уважати порушенням їх основного права на свободу релігійного віросповідання. Можливо, що в цій скомплікованій ситуації найкращою розв'язкою була б „хвилина тихої медитації”, як це твердять деякі педагоги, яку кожний з учнів міг би використати згідно з тим, як його чи її навчили батьки, чи згідно зі своїм сумлінням. Така концепція була б, правдоподібно, сприятлива і для віруючих в Бога учнів, і для агностиків, деїстів та навіть атеїстів.

Повонні спроби привернення права на молитву в школах вказують на помилковість заложення, що тільки: „дім і церква є місцем на релігію”, а школа є тільки місцем навчання. Тут і закопаний корінь проблеми, бо школа є не тільки місцем навчання, але й виховання, а релігія є складовою частиною і одного і другого. Від цієї аксіоми відбїгла модерна педагогіка, в наслідок чого багато випускників сучасних шкіл різного рівня не мають ані достатнього знання предметів, ані моральних засад виховання, стаючи тягарем для суспільства. Намагання привернути право на молитву в публічних школах ЗСА повинні йти впарі зі заходами привернути загальну концепцію, що школа є не тільки місцем навчання, але й виховання.

Роман Малащук

НАШ ВЕЛИКДЕНЬ

Друзям, що загинули в концетраційному таборі
Ебензее на весні 1945 року.

[2]

Під час „апеню” я лежав на снігу, щоб було до рахунку, а потім мене потягли до „лікарні”. Через кілька днів мене викинули в такому самому майже стані, як прийняли. Я знав, що за іншим разом вже не буде потреби тягнути мене до „лікарні”.

Та випадок хотів, щоб бльоковий того бараку, куди мене призначено, був знайомий одного з моїх друзів, а головне — він завлячував йому свій рятуючий кошик, коли ми перебували в Ашвіці. І ось тепер бльоковий пообіцяв, що переховає мене в бараці. Тому, що в цьому бараці містилися в'язні різних робочих змін і в кожній порі дня і ночі котрись зміна спала — це було можливе.

Однак і це тривало не довго. До Ебензее почали приходити транспортні з інших концетрацій, евакуйованих і загрозованих фронтними діями і через це я потрапив до іншого бараку.

Війна таки зближалася до кінця. До шотльї я вже не пішов, а став доводиром у самому таборі. Проте й для цієї роботи сили в мене вже не вистачало.

Тоді я довідався, що біля 15 друзів загинули в шотльї, декілька в „лікарні”, а інші ще борються зі смертю, однак вислід цієї боротьби наперед відомий. В рахунок виходив лише час. Як це довго?

16 квітня на „апеню” я вже не міг стояти на ногах. Мене підвели під барак і там покинули.

На руках і колінах я заповз до бараку. Брудна вода й болого, стікання з мого лахміття, позначували мою дорогу. Лише зазмарована пиліогою і потом, шапку я загубив. Зібравши всі свої сили, я вкопився за стовп, що підпірав стелю бараку, і підвісся. Але ноги не витримали тягару 80 фунтів мого вигодованого тіла, і я обсунувся на долівку. Найблишм зусиллям я знову підвісся до стовпа, і знову обсунувся. Хотів закричати, але голос застряг у горланні. Нагло все обірвалося і померкло. Навіть остання моя опора і налія — стовп — став мені непотрібним. Чорно-червоно-чорно... Темрява... порожнеча... ні...

Ні це не була смерть.

На цементовій долівці „лікарні” того дня ввечері, серед купи скиданих, мов дрова, в'язнів, лежали ми вдвох з другом Олексом Пилипенком. До „лікарні” забрали лише мене, все ще в неспитному стані, Пилипенко не потребував вже „лікарні”, він не жив... Мене завважив серед

трупів один з наших в'язнів, що виконував тут обов'язки лікаря. Він забрав мене до „лікарні” і поклав на дошки, намагався привести мене до життя. Наглі, як заревіли сирени і за кілька хвилин загнали тяжкі бомбардувальники і засипали все довкола бомбами. Всі світла в таборі погасли, лікареві опали руки, всяка надія на порятунок зникла.

А на дворі була весна... Як звичайно кожного року в цей порі...

Ми не помічали весни. Як труп, лежали ми по двох, троє і четверо на одному ліжку, а в головах нам сиділа смерть.

Вряди-годи доходили до нас важкі вістки. В шотльї загинув друг Карабин, з роботи при звалищах збомблених домів привезло вантажне авто трупів, серед них — друга Галему. Немає вже в живих друзів Сіхневича, Таїя, М. Семчишина, згинули три брати Ровенчуки, сильні, як дуби, гуцульські легені. Закатавали друга В. Приймака.

До лікарні принесли друга Ю. Савицького, спікера радівсильні ім. Є. Коновальця у Львові, що 30 червня 1941 року подав світові відомість про відновлення української самостійної держави. На другий день його віднесли до крематорію.

В останніх днях квітня почало приходити до Ебензее шораз більше транспортів. Серед них прибули і наші друзі, що їх з Мавтагвену розкинули ще в січні по різних менших таборах. Ми були знову всі разом.

Всі? Половина групи, що лісталася до Ебензее, вже не існувала, а решта викинулася на очах. У таборі видавали вже денно лише один кілограм глєвкого хліба на 12 в'язнів і по пів літра супу — звичайної зафарбованої води.

Непомітно квітень змінився травнем. Ми знали, що Великдень цього року припадає на 6-те травня. Хто з нас доживе до цього великого свята? Ми видирали у смерті вже не дні, а години...

Прийшло 6-те травня. Вартові стояли озброєні у своїх вартівничих будках, коли перші американські танки в'їхали до табору. На димарі крематорію весняний вітер грався білим прапором...

Шалений рев 20-тисячного натовпу в'язнів сколихнув повітрям. Танки застрягли серед великої людської гущі, що біла об них, як морський хвіл. В одну мить були розбиті харчові магнізини. Серед куряви і в ровах валялися трупи бльокових і наглядачів, що не

Гаррій Імас

ВЕРХОВИНО МОЯ ЗЕЛЕНО-СИНА...

Швидко спливає час. Минають дні й тижні — ось вже буде вісім місяців відтоді, як я залишив свій рідний край — Зеленогорь Буковину. Нині живу в Нью Йорку...

Та що-вечора, повертаючись до свого „апартаменту”, як тут називають домівку, дивлюся на дерев'яну плякетку, що висить на стіні. Один тільки погляд — і наче знову я на Верховині. Подумки мандрую собі по лонинами, лісами, крізь хащі продираюся до хуторів, озиваючись на гук потоків... Вихожу на дорогу. Куди веде пугівець? Про що шепочуть своєю одвічною пісню смерекі? Прислухаюся. А навкруги синіють гори. І невгмонний Черемош — котить своєю білопінні хвилі до старого Пруту.

Іду берегом річки. Усе тут до болю знайоме, близьке. Стежка виводить на околицю міста. Все ближче й ближче обрисам'яних будівель. То — Чернівці, центр буковинського землі. Тут промайнуло дитинство, юність... Я люблю своє місто, що розкинулося у підніжжя синих Карпат. Особливо чудове воно зараз, навесні, коли дерева вкриваються біло-рожевим цвітм і вітер несе його вулицями, наче легкий пух тополь. Від цього молодіють стародавні Чернівці, яким вже за півтисячі років.

Століття залишили по собі свої незрівняні відбитки в архітектурі, побуді, культурі міста — в усьому. Адже у цьому українському поселенні господарювали молдавські господарі й Оттоманська Порта, австро-угорські імператори і румунські королі. Отречували, онічечували, румунували, аби забув гущ свою рідну волю, аби не трембляли трембіти. Та хіба ж можна задушувати українське слово? Воно — чисте, як вода з криниці, лзвінке, як пташині пісня.

Двічі — у 1910 і 1903 роках — до Чернівців приїздила Леся Українка. В листі до родини своєї вона писала: „Місто симпатичне і чистеньке, шле на гори, околиця дуже гарна, якась ідилічна: гори ще не дуже високі. Прут під самими Чернівцями тихий, в зелених берегах, в'ється собі поміж гаїми по широким зарінках”. Відтоді

встигли втекти від справедливої розправи в'язнів.

А в лікарні в цей час помер на наших руках друг Цюман. Він не дочекався визволення.

Над табором ясніло травневе сонце... Довкола шумів зелений ліс...

І до нас прийшла весна...

Воїстину Христос воскрес посеред нас!

сплило майже вісімдесят років. В житті міста, як і в людських долях сталися значні зміни. Прийшла нова влада, московська, а з нею й нові проблеми.

Ось написав слово „проблеми” та й згадав деякі події порівняно недавніх часів. По війні вонодарі з Московії дивилися на буковинську землю як на віддалену колонію. Нешолавно вирубали букові ліси, аби в Донбасі шахти будувати. Одну з них назвали „Чернівещкою”. Така „честь” обійшлося краю в кілометри облісних гір та еродованих земель, зсуви й повені стали частими явищами не лише у селах, а й у містах.

Приблизно перші п'ятнадцять післявоєнних років у господарстві був застій. Під час роботи в редакції обласної газети та зустрічей з деякими науковцями не раз доводилося чути про те, що в той час серед представників нової влади ніби побувала думка: а чи не продати знову зелені гори Буковину румунським сусідам — заради так званої інтернаціональної дружби. Однак советський соціалістичний імперіалізм своїх „подарунків” не повертає. Силоміць почали створювати колгоспи, відбирати у буковинських селян худобу... „Нагорода” стала маленька: присадибна ділянка коло хати. Однак то не земля, а лише згалька по землі, про яку так мріяв селянин. Сьогодні в селі молоді, посуті, ніде працювати, ніде прикласти рук. У колективному сільському господарстві вона не знаходить ані морального, ані матеріального задоволення. Єдиний вихід — піти у місто.

До недавнього часу у Чернівцях промисловість розвивалася повільно. Найбільший був завод машинобудування для нафтопереробної промисловості. Текстильні підприємства, якими колись пишалися край, занесли. Старе устаткування майже не оновлюється. Зміни на інтенсифікацію промисловості, підвищення продуктивності праці сталися на початку 60-их років, коли уряд вирішив зміцнювати економіку прикордонної області і тим самим продемонструвати сусідам — румунам, що Буковина тепер вже назавжди „советська земля”.

Почалося будівництво великих заводів приладобудування. Саме на них потрібна дешева робоча сила відірваних від землі буковинських дівчат та парубків.

Знайшовши роботу, вчорашній селянин не має де жити у місті. Сьогодні житлова проблема у Чернівцях — проблема номер один. У виконавчому комітеті Міської Ради мені дали довідку: на черзі для одер-

жання квартири зараз стоїть понад 11 тисяч родин. Шороку споруджується лише 5-6 будинків на 900-1,000 квартир. Черга, звичайно, за таких темпів не зменшується. До того ж плани будівництва, освоєння капітальних вкладень останніми роками систематично не виконуються. Шороку міським та обласним керівникам доводиться їхати до Києва, просити-благати аби не „зарізали” бюджет, дали гроші на нове будівництво.

Як будуть — теж відомо: за принципом „ступінь аби з рук”. Бідолахи-новосели одразу ж відчують на собі принади міського життя: то світла немає, то води. І таке не лише у Чернівцях.

До речі, про воду. У місті, де протікає неповторно чудовий Прут, вода стала проблемою. Так-так, не дивуйтеся. І не вистачає. До того ж, горіш господарники промислових підприємств — по-хизацьки ставляться до водних ресурсів. Вони, мабуть, перші вороги річки. Перетворили її на стічний колектор відкритого типу. Чого тільки не скидають у бідолашну артерію! З офіційних джерел відомо, що Румунія, яка межує з Советським Союзом вздовж деяких ділянок Пруту, подавала скарги у міжнародні інстанції про забруднення водного басейну. Та зміни на краше покищо не сталося.

Аби подати горожанам більше води, особливо в районі нової забудови, де в'ять років тому розпочали будівництво нового водогону „Дністер-Чернівці”, Керівники партії та влади у своїх промовах обіцяли задовольнити справу мешканців у 1975, потім у сімдесять сьомому році. Однак вологін з „великою водою”, як його називають на Буковині, і досі не завершений. З того спитається, коли керівники, які давали обіцянки, поминалися. Причому, нові кивають на своїх попередників. А де ж попередники? За гратами. Ні, вони не були борцями за волю, за кращу людську долю. Колишні голови міськвиконкому Василь Толмач та перший секретар міського комітету комуністичної партії Віталій Хижняк були звичайними хабарниками. Брала як сліпі, за квартири й машини, за студентські квитки й влаштування на роботу... Але це — вже тема окремої статті.

Ми ж повернемося на вулиці мого рідного міста. За зеленим листям дерев часто-густо не видно фасадів будинків з їх неповторною архітектурою. Народні умільці створили чудові ансамблі, які й сьогодні приносять насолоду. Ось хоча б резиденція ко-

найвише, не поступаючись аналогічним матеріалам наших слов'янських сусідів — росіян і поляків. У цій галузі журнал давав найкраще з усього, що створила наша література тієї доби. Далі йде поезія. Тут уже не можна говорити, що журнал давав усе найкраще: адже серед співробітників журналу ми не бачимо ні Франка, ні Лесю Українку. А такі поети, як Рильський, Тичина, Свідзінський щойно робили тут свої перші кроки.

На третью місі йде проза. Тут зустрічаємо два відомі широкому загалові імена: Ольги Кобилянської (можна говорити, що в „Українській хаті” існував певного роду культ Кобилянської) та Володимир Винниченко. Доводиться пошкодувати, що співробітництво Винниченка в журналі мало випадковий, несталий характер і обмежалося до публікації двох його новел, які належали до непроминальних вартостей нашого письменства.

Серед прозаїків журналу знаходимо такі імена: Павло Богацький, Галина Журба, Надія Кибальчич, Олександр Плещ. Саме на оповідання Плеща „Страшна помилка” варто зупинитися. Київська „УРЕ” та „Енциклопедія українознавства” присвячують Плещеві по коротенькому абзацу кожної, при чому саркастично майже дослівно повторює київську, фактично додавши одне тільки речення: „Кінчив життя самогубством”.

Справді, Олександр Плещ прожив лише двадцять років: на другий день після свого двадцятиріччя він заповів собі смерть. Писав він вірші й прозу (вірші увійшли до антології „Українська муза”). Проза Олександра Плеща — це яскраве заперечення народницьких традицій в українській літературі. Це розлоге розповідання з побутовими деталями та уболіванням над долею персонажів, лише концентруючи увагу на психології індивіда, психологічна аналіза як об'єкт мистецького твору, — така основна особливість цієї прози (яку, до речі, в об'єх енциклопедіях чомусь названо „народницькою”).

З МОГО ВІКНА

ГАНУСЯ

Вона стояла на перехресті вулиць Листопада й Байки у Львові, стояла з плетеним кошиком, і продала підсніжники.

Зодягнена в підміську моду, в шоденне знешене плаття, в ясній квітчастій хустинці, що обгорнула лице, лице підлітка.

Такою пам'яттю Ганусю, як стояла проти мого вікна, давно, давно, ще у Львові.

Гануся продавала підсніжники, бо треба було на сіль, і на нафту, а Ганусина мама розносила по домах молоко, і так рівномірно жили у них скромні хатні витрати.

Тата давно не було, а брат, Семен, вчився у Львові на кравця.

Білі в'язки підсніжок, — виступили міської весни. Львов'яни любили квіти, купували Ганусин товар, і плетений верб'яний кошик скоро став порожнім.

Іноді, в моїй кухні, Гануся підкидала на маму. Біля обіду, мама з дочкою, покидали рухливе місце, щоб знову вранці принести свіжий товар.

У Великодній Четвер, Ганусі з квітами не було. В Господній Страсті не годиться якось продавати, тай у п'ятницю Великодню торгувати грошима не можна, кажуть, що гріх.

Шойно у середу, після Свят, Гануся з'являлася знову напрооти мого вікна, та вже не з підсніжками, а з кошичком, повним фіалок, що їх зривала в долинах садів, в'язала конопляно ниткою в малі в'язки й несла до міста, на продаж.

Ві пам'ятає певно запах отих фіалок, і пам'ятає тихі конопляну, темну й мішну.

Іноді, змерзнувши трохи, Гануся приходила потітись, і приносила зі собою весну, весну в усміхненім личку, в синіх, мов небо, очах, і в двох пшеничних косичках, що висувалися з-під хустки.

Отой тоненький підліток умів вже місити паски, писати воском яйця, виводити гагліки, та продавати квіти, щоб заробити на сіль, і на нафту, та ще й собі на люстерко, а мамі — на хустку нову.

Та ось уже тиждень минув, а Ганусі з квітами не видно.

— Де ж ваша доня, газдине, — питаю свою молочарку.

На обгорілім лиші — смуток, печаль і журба. Газдиня втирає очі зрібним, шорстким рукавом, і з болем у серці, говорить:

— Пропала моя дитина, пропала! Зараз по Великодні прийшли якісь нелюди в хату, і забрали мою Ганусю на роботу до німців...

Білі в'язки підсніжок, виступили міської весни. Білі в'язки підсніжок — спогад про білявку Ганусю...

Іванна Савицька

Ігор Качуровський

РОЛЯ „ХАТЯН” У РОЗВИТКОВІ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

(До семидесятиріччя заснування журналу „Українська хата”)

(3)

Натомість Павло Тичина тієї доби — не вже той самий Тичина, якого ми знаємо зі збірки „Сонячні кларнети”. Його лірика мала вже й тоді неповторно-індивідуальне звучання, і вірші його тяжко сплутати з чимись іншими:

Де тополя росте,
Серед поля стою.
І шумить, і співає
Жито думку свою.
Шумить жито, співає,
Заохоче жито.
Вітерець повіває,
Жито хилилось, п'янилось.

Почавши від доби романтизму, для багатьох молодих поетів характерно було малюнок ралісної природи протиставляти свій смуток, уболівати над бущим втраченим шастям, над марно, мовля, загубленою юністю. У Тичини нічого цього нема. Його радість вічим не затмарена, і жито своєю піснею заохоче жити ліричному герою. Це те ставлення до життя, що його п'ятнадцять років пізніше Микола Хвильовий назвав „українським вітаїзмом”.

Ще інакше випав поетичний дебют Володимира Свідзінського. Якщо обилва його сучасники (до речі, від нього молодші), Рильський і Тичина, вже першими друкованими речами привернули до себе увагу читача та критики, то Свідзінського просто ніхто не помі-

тив. Так він і лишався непоміченим майже до трагічного кінця свого життя. Ось перша друкована поезія Володимира Свідзінського:

Давно, давно тебе я жду...
Коли б побачити ти могла,
Як хороше тепер в саду,
Як гарно мальва зацвіла.
І квіти ждуть тебе, як я...
Се ж я для тебе їх сажу,
Для тебе нести в ростив;
Се ж ти, улюблена моя,
Подарувала їм життя,
В твоїй далекій даліні
Була їм сонцем, як мені...
І я, сумуючи не раз,
На самотині, в вечірній час.
Як образ твій мені сяє,
Про тебе йти оповідаю.

Саме цю поезію згадують п'ятитомний словник „Української письменники” та довідник „Письменники Радянської України”. Прикро, однак, що в Советському Союзі реабілітація Свідзінського (поета спалено живцем під час евакуації Харкова) обмежилася до появи його імені в кількох довідниках та до публікації трьох добірок його лірики. Тим часом, як ні УРЕ, ні „Краткая литературная энциклопедия” імені Свідзінського взагалі не згадують.

На еміграції вийшли, дуже бідненько видані, „Вибрані поезії” Володимира Свідзінського та його поетична збірка „Мелодія”, яку врятував і вивіз за кордон поет Олександр Веретенченко. Цікаво, що канадський поет Ватсон Кіркенелл включив переклад зі Свідзінського до своєї антології світової лірики, а французький літературознавець Емануїл Райс вважає Свідзінського одним із найбільших поетів двадцяті сторіччя, і то не лише в українському, а й у світовому письменстві.

Серед інших поетів „Української хати” звертає на себе увагу Яків Мамонтів. Його поезія „Назустріч дню” дихає схвилюваними рядками:

Місячна ніч за вікном розтас.

Обриси міста ясніють з п'ятми.
Знов ми знаходимо „ти” і „твое”,
Ніччю було тільки „наше” і „ми”.

Казка розтала, як ніч за вікном.

Ти уже — зрадниця, ти — не русалка.
День настає і глузує над сном:
— Зрадниця! — Боже, як тяжко... як жалко...

Обриси міста ясніють, ясніють.

Чується гуркіт, і лайка і крик.
Дим піднімається... Стіни сіріють...
Сон... о, мій сон... Він розтав уже, зник...

Мушу, як злодій, тікати додому.

Мусимо хрест наш покійно нести.
Пильно збовавши солодку утому,
Мусимо днєви назустріч іти.

Єдина збірка поезій Якова Мамонтова „Вінки за волю” вийшла 1924 року. Але це були роки, коли автор, заневавши поетичну творчість, присвятився драматургії та літературознавству. А школа! Бо його поетична творчість показує нахил до психологічного заглиблення, до аналізу почуттів, які розкриваються через вдало схоплену деталь:

Знов ми знаходимо „ти” і „твое”,
Ніччю було тільки „наше” і „ми”.

Звісно, не все з-поміж поезій, друкованих у журналі „Українська хата”, витримало іспит часу. Ціл

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
СВОЇМ ВІШ. ПОКУПЦЯМ
бажають
ВЛАСНИКИ
М'ЯСАРСЬКОЇ ФІРМИ
Market Quality Market
129 Market Street, Passaic, N.J. GR 1-1345

Веселих та Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Покупцям і Знайомим
бажає

ТЕОДОР ВОЛЯНИК
НОВИЙ ВЛАСНИК КРАМНИЦІ

ЕКО

145 Second Avenue • New York, N.Y.
Tel. (212) AL 4-0888

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

УСІМ НАШІМ ШАНОВНИМ ПОКУПЦЯМ,
ПРИЯТЕЛЯМ та ЗНАЙОМИМ
— бажають —

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

С. Савчук і Б. Галаган

ВЛАСНИКИ ФІРМИ

BRODY

MEAT PROD., INC.

96 Second Avenue New York, N.Y. 10003
Tel.: GR 5-5052

Бюро висилки пакунків
до всіх
країн
Європи

та імпорту найкращих продуктів
з усіх частин світу

75 East 7th Street, New York, N.Y. Tel. (212) OR 4-3930

З празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

ВШ. Покупцям, Рідним, Приятелям і Знайомим
сердечні побажання

Веселих та Щасливих Свят

складають

МИКОЛА ГОРИСЛАВСЬКИЙ

з донькою ХРИСТИНОЮ — власники

Веселих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ

Величезним Клієнтам

бажає

ДРУКАРНЯ СВ. СОФІЯ

в Нью Йорку, Н. Й.

У нашій друкарні друкуються книжки, журнали,
петючки та іншого роду праці.

ST. SOPHIA PRESS

OF THE UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF U.S.A.

186 First Avenue • New York, N.Y. 10009

Tel.: (212) 674-7444

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

— бажають —

ЯРОСЛАВ БЕРЕЗОВСЬКИЙ

— і —

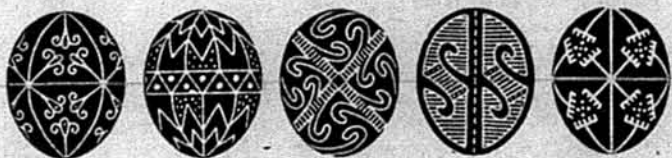
ПЕТРО КУПЕР

власники фірми

B & B MEAT PRODUCTS

168 BEDFORD AVENUE BROOKLYN, N.Y.

Tel.: EV 8-2811

Веселих Свят Воскресення Христового

бажає всім

МИХАЙЛО ГРИНЕНКО

власник

УКРАЇНСЬКОГО РЕСТОРАНУ

в УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ

140 Друга Авеню в НЬО ЙОРКУ, Н. Й. Тел.: (212) 533-6765

Українські й європейські страви.

Ювілей сенатора П. Юзика в Оттаві

Відзначення 15-річної
праці в Сенаті сенатора Па-
вля Юзика відбулося у кін-
ці минулого року в Скай-
лайн готелі.

Товариство Українських
Професіоналістів і Підпри-
смів, головою якого є Бог-
дан Шуляк, було органі-
затором цього вечора з
програмою п. н. «Тестимо-
ніал Рост для сенатора П.
Юзика».

На цей надзвичайний ве-
чір прибуло понад 500 го-
стей з Нью Йорку, Рочестера,
Торонто, Монреалю, Кіт-
ченера, Вінніпегу, Едмон-
тону, Тетлери, Судбури,
Порт-Говну, Брентфорду і
т. д. Прибули діти, близь-
ка родина, приятелі, знайо-
мі та гості. Господарем тут
був Ігор Чума з Торонто,
який старався щоб усе ви-
шло якнайкраще і впор.

Не усі гості-промовці до-
тримувались легкого, гумо-
ристичного «печення» («go-
ast»). Може тому, що це був
перший український «рост».

В дійсності у багатьох ви-
йшли довгі промови, що пе-
ретворило «рост» у «вечір
пошани і подяки». Однак,
цей зовсім заслужений вечір
пошани і подяки для сена-
тора, професора, провідни-
ка і приятеля усіх, увінчався
великим успіхом. 14 етніч-
них груп прислало своїх
представників і понад 60
осіб репрезентувало свої
організації на цьому пер-
шому українському «рос-
ті».

З 14-ох промовців остан-
нім говорив, але найкраще
сенатор Р. Белісі, приятель
сенатора Юзика, який всту-
пив у Сенат того ж самого
ж самого дня, 4-го лютого
1963 року, разом з сена-
тором П. Юзиком. Він дуже
дотепно розповів про деякі
події з їхньої праці і вкінці
висловив думку, що «дуже
тяжко малювати портрет як

хтось постійно рухасть-
ся».

Д-р Б. Бошоркві, профе-
сор Карлтонського універ-
ситету і близький приятель
сенатора, з гумором гово-
рив про помилковий комен-
тар в газетах відносно при-
няття совєтської конститу-
ції.

Владика Ізидор Борещь-
кий з Торонто сказав, що
ми дивимося на сенатора як
батька, багатократності і
провідної сили в обороні
прав людини. Д-р Ю. Дани-
люк, голова Товариства Ук-
раїнських Професіоналістів
і Підприємців з Торонто,
дорогою дотепу висловив-
ся, що сенатор так, як Папа
Римський здобув собі пошану
в італійців Оттави і То-
ронто, а його здоровий і
життєрадісний настрій під-
тримують теплі, мінеральні
води Спрінгс Спа...

Г. Даймонд, уступаючий
голова канадської Ради
Християн і Жидів в Оттаві,
дякував сенаторові за його
працю поради і виrozumін-
ня.

Пані Марія Душник з Нью
Йорку, заступниця головно-
го передсідки УНСоюзу в
Нью Йорку, передала при-
віт і побажання від цієї
установи, признала,
що не можна знайти
помилку у праці сенатора,
тільки, що було б ще краще,
якби сенатор не мусів при-
ділювати своєї уваги бага-
ттю справам.

Сенатор Р. Лапоінт з гу-
мором і підйомом говорив
про безупинну працю сена-
тора в Сенаті та його при-
належність до безліч різних
організацій і запитував, як
це він знайшов час вихова-
ти четверо дітей?

О. А. Гайда з Торонто
був представником Органі-
зації Балтійських Народів в
Канаді. Він підкреслив, що
сенатор є почесний голова

їхньої організації, що скла-
дається з литовців, естонців
і лотвишів. Вони надзвичай-
но вдячні сенаторові за до-
помогу і поради.

Богдан Панчук з Мон-
реалю, організатор Укра-
їнських Ветеранів в Кана-
ді, нагадав давнє знайом-
ство з сенатором, юні часи,
початки організації праці
у західних провінціях Ка-
нади і віддав признання
людині, що досягла такого
великого ступеня і пошани
серед народу.

Юрій Сальський, голова
Відділу КУК в Оттаві, ви-
словив сенаторові вдячність
за постійну підтримку у
праці українських організа-
цій. Приятельські відно-
шення і гостинність сена-
тора зблизили українців і вза-
галі етнічні групи та об-
знайомили більше з Пар-
ламентом і працею у ньому.

Джон Самуель очолює
многокультурний відділ
при Оттавській Шкільній
Раді. Він підкреслив вели-
ку відданість і успішність
праці сенатора.

Сесіл Семчишин з Вінні-
пегу репрезентував Канад-
ську Радку Народного Мис-
тецтва. Він підкреслив ве-
ликий ентузіазм і енергію
сенатора П. Юзика та ус-
пешність у праці.

Д-р С. Радчук з Вінніпегу,
голова Централі КУК, ви-
словлював подяку сенаторові
за його надзвичайний
вклад праці для українсько-
го народу та усіх етнічних
груп, чим заслужив собі на
велику пошану.

Д-р Ю. Войцисковський, за-
ступник голови Польського
Конгресу в Канаді, висло-
вив подяку за все-добро
зроблене сенатором для
польського народу.

Відак п. Чума покликав
до слова сенатора П. Юзи-
ка, який висловив подяку
усім промовцям і присут-
нім. Велику кількість те-
деграм і листів передано
сенаторові, як також чуда-
ву картину мистця Едварда
Козака, що її Б. Шуляк-
вич передав від присутніх і
Товариства Професіоналі-
стів і Підприємців з Мон-
реалю Володимир Коле-
нич, голова відділу Укра-
їнських Професіоналістів і
Підприємців передав спе-
ціально зроблену чудову
плекету. З Торонтоської
Галерії Картин вручено
сенаторові ще один образ.

Сенатор Белісі подарував
великий портрет сенатора
П. Юзика, пан Б. Шуляк-
вич грамоту від Відділу
Українських Професіона-
лістів і Підприємців От-
тави, а також насипало бага-
то інших дарунків, як: кни-
жка вписів і побажань усіх
присутніх, альбом світлин з
цілого вечора, букети кві-
тів тощо.

На закінчення програми
вечора виступив танцюва-
льний ансамбль «Дніпро» з
Оттави. До танців пригра-
вала оркестра «Самовіт» з
Монреалю. Вечір в честь
сенатора П. Юзика відбувся
величаво і успішно.

Галина Михальчук

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Сердечний привіт та побажання **ВЕСЕЛИХ СВЯТ**
всім нашим Приятелям і Гостям
пересилають

ДАНУСЯ та ЛУІС ФЕЛІСІАНО

з дітьми СОФІЄЮ і ВІРОЮ

власники "RONDOUT VALLEY MOTEL"

Близько Союзівки при Route 209, Wawarsing, N.Y.

Христос Воскрес!

З нагоди

Воскресення Христового

щирі святощі побажання всім своїм Приятелям,
Клієнтам та Знайомим

пересилає

Володимир Козіцький

з Ріднею

власник

DUNWOODIE TRAVEL BUREAU

Бюро Подорожей і Обезпечень

771-A Yonkers Ave. Yonkers, N.Y. 10704

(914) 969-4200

З нагоди
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ

Веселих Свят

бажає всім

ОРКЕСТРА

„ЧЕРВОНА КАЛИНА”

Олег Декайло — (212) 357-5721

Ростик, Оксана, Орест,

Орест, Борис

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Веселих Свят

Воскресення Христового!

Українському Духовенству, Організаціям,
ВШановним Клієнтам і Знайомим
щиро бажає

ЮРІЙ ВАСИЛЕНЮК

власник

Української Крамниці

ASTORIA

MEAT PRODUCTS INC.

35-09 Broadway Long Island City, N.Y. 11106

(між 35-36 вул.)

Tel.: 726-5663

ПРАВДИВО ВОСКРЕС!!!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!!!

Радуйтеся, Божі поди,
Хай між нами гнів не буде,
Хай цвіте любов все Божа
Чиста, мила як цвіт рожа,
Бо любов прийшла з небес:

ХРИСТОС ВОСКРЕС!!!

Щирі побажання
ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Шановним Відборцям, Покупцям, Знайомим та Друзям Дивізійникам
бажає

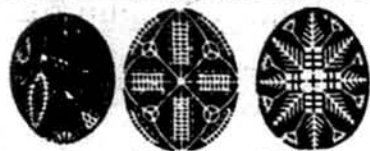
РОМАН і ЛЕНА ІВАНИЦЬКІ

(DELTO EUROPA CORP.)

ГУРТОВИЙ ПРОДАЖ

318 East 9th Street • New York, N.Y. 10003 • Tel. (212) 228-2266

3 нагоди Світлого Празника
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

бажаємо
Родині, Приятелям та Гостям

„КАРПАТІЇ” в Пексінгтоні, Н. Я.
Веселих і Щасливих Свят!

Климентина і Степан Шевчук

Відкриття літнього сезону — 30-го травня 1979 року
(212) CA 8-7858

3 нагоди
ВОСКРЕСЕННЯ
ХРИСТОВОГО

Веселих Свят
бажає всім

ОРКЕСТРА
„ІСКРА”

Олесь Кузишин — (212) 426-2634
Славко Палилик — (914) 965-6971
Олесь Бундзяк
Богдан Кузишин

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
вш. покупцям, родині і знайомим
бажає

ЗЕНОН ІВАНИЦЬКИЙ
ВЛАСНИК

УКРАЇНСЬКОЇ КРАМНИЦІ в НЬО ЙОРКУ

DELTO GIFT SHOP, INC.

146 First Avenue New York, N.Y. 10009
(bet. 8th & 9th Sts) Tel.: (212) 533-2906

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає

ОДИНОКА УКРАЇНСЬКА
ФІРМА ВІТРАЖІВ
в НЬО ЙОРКУ
EUROPEAN STAINED
GLASS STUDIO

1482 First Avenue (bet. 77th & 78th)
New York, N.Y. 10021
Tel. (212) 744-3241

ВИКОНУЄМО ВІТРАЖІ ПО ВСІЙ АМЕРИЦІ. Тепер
виконуємо великі вітражі для церкви св. Юра
в Нью Йорку.

Власник
ВОЛОДИМИР ІВАСЮТИН

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

ВСІМ СВОЇМ ВШ. КЛІЄНТАМ

пересилають

ОМЕЛЯН БЕРЕЗОВСЬКИЙ
І АДАМ БОНК
ВЛАСНИКИ

ADAMBA IMPORTS
INTERNATIONAL Inc.

Адреса гуртові і власної виробі:

848 Lorimer St., Brooklyn, N.Y. 11222. EV 3-0981

Веселих і Щасливих Свят
Воскресення Христового

— бажає —

Музика і Син

УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
2154-57 W. Chicago Avenue
CA 7-1222 CHICAGO, Ill. BR 8-7767

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

вш. ПОКУПЦЯМ І ПРИЯТЕЛЯМ

бажають

Софія Манько і Я. Кухтин
власники фірми

„КОСМОС”

4944 N. Broad Street, Philadelphia, Pa. 19141
Tel. GL 7-5664

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Родині, Знайомим та Дорогим Гостям

УКРАЇНСЬКОГО РЕСТОРАНУ

LESHKO'S RESTAURANT

Бажають власники

ІВАН, МАРІЯ ТРУБЕНКО
І СИНІ

111 Avenue "A", New York City
(Cor. 7th St.)
Tel. (212) 473-9208

Христос Воскрес!

Зі Світлим Празником
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Знайомим і Дорогим Гостям

бажають

власники

УКРАЇНСЬКОГО РЕСТОРАНУ

„ОДЕСА”

21 East 7th Street
New York, N.Y. 10003
Tel.: (212) 254-1956

Шевченківський концерт на канадській телевізії

Йосип Гошуляк — широко
популярний соліст Канадсь-
кої Опері — вже давно заг-
ніздав своє славне співуче
ім'я серед української емі-
грації на Американському
континенті, а ще ширше — в
Канадському музичному
світі, серед музичних кри-
тиків передових канадсь-
ких часописів.

Своїми виступами в Ка-
надській Опері; в сценічних
і телевізійних концертах;
своїми грамофонними запи-
сами в джоз, чудово вида-
них альбомах переважно
українських композицій —
він гідно, талановито заре-
комендував українське ім'я й
нашу музичну культуру се-
ред наших тутешніх ком-
патріотів.

10-го березня цього року,
популярна телевізійна ста-
ція (CTV-79) пронесла на
своїх хвилях через усю Ка-
наду й ближчі американські
околиці ціло-годинний кон-
церт соліста Канадської
Опері Йосипа Гошуляка,
присвячений виключно
ювілейному відзначенню
Тараса Шевченка — його
Кобзареві, озвученому ук-
раїнськими композитора-
ми.

Коротке вступне слово до
програми мала Ірина Мака-
рик, модератор Телевізій-
ної станції. Змістовний ко-
ментар до тексту пісень —
Аріядна Шум-Стебельська.

В цьому концерті наш
славний співак проспівав
чудово, натхненно, з фор-
тепіановим супроводом
професорки Торонтонської
консерваторії Тетяни Тка-
ченко, десять творів укра-
їнських композиторів до
вогнених слів нашого не-
мирущого Кобзаря:

„Реве та стоїть” — Ли-
сенка; „Моліться Братія” —
Лисенка; „За байраком бай-
рак — Людкевича; „Мина-
ють дні” — Рахманінова; „І
золотої й дорогої” — Си-
чинського; „Чернець” (ури-
вок) — Вериківського; „Ду-
ми мої, небо не вміє” — Бо-
бикевича; „Мені однаково” —
Лисенка; „Ой, Дніпре” —
Лисенка. Вже наступного
дня після цієї телевізійної
передачі, з'явилось чимало
коментарів захоплення ви-
конанням в канадській ан-
гломовній пресі, прославля-
ючих співучий хист нашого
славного артиста, що так
гідно вшанував пам'ять на-
шого величнього Кобзаря й
наших оригінальних ком-
позиторів.

Годиться й нам згадати в
„Свободі”, бодай пост-фак-
тум, про цей черговий успіх
нашого артиста Йосипа Го-
шуляка, що готує тепер до
видання свій новий грамо-
фонний альбом виключно
Шевченківського репертуа-
ру”.

Микола Приходько

Веселих Свят
Воскресення Христового

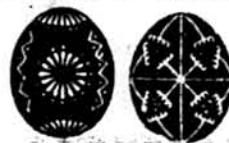
бажають

ВОЛОДИМИР І МІЛІ ШУР

Walter's Restaurant

Tel.: 969-9180

Yonkers, N.Y.

ДОРОГИМ ГОСТЯМ, ДРУЗЬМ та ЗНАЙОМИМ
бажають

Щиро Сердечне
ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ОЛЕКСА, МАРІЯ, ТОНІ
ШУМИЛО

LEXINGTON HOTEL
LEXINGTON, N.Y.

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
всім своїм Приятелям і Клієнтам
пересилає

КОНСТАНТИН МИХАЙЛО КАРДОВИЧ
Христос Воскрес!

CONSTANTINE MICHAEL KARDOVICH
CYPRESS HILLS MONUMENTS

800 Jamaica Ave., Brooklyn, N.Y. 11208
Tel. (212) AP 7-2332

MEMORIAL ERECTED IN ALL CEMETERIES

3 нагоди Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

щирі побажання пересилають

ОСИП І ДОРОТІ БОГАЧИК
ВЛАСНИКИ УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ
МАШИНОВОГО ЗНАРЯДДЯ

LIBA SKOLE INDUSTRIES, INC.

701 Springfield Rd., Kaniworth, N.J.
Tel. (201) 647-7680

Христос Воскрес!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
БАЖАЄ ВСІМ
УПРАВА

Bankers Federal Savings
and Loan Association

A Mutual Savings and Home Financing Institution
180 Second Avenue New York, N.Y. 10003

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

— бажає —

Українському Громадянству

ЛИТВИН — ЛИТВИН

УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ

801 Springfield Avenue

IRVINGTON, N. J. — NEWARK, N. J.

ESsex 5-5555

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

пересилає

Всечесному Духовенству, всім Організаціям,
Приятелям і всьому Громадянству

TRZASKA FUNERAL HOME

648 — 4th Ave., Brooklyn, N.Y. Tel. SO 8-6890
6741 — 5th Ave., Bay Ridge, N.Y. Tel. 748-4860
LICENSED MGRS.

ГЕЛЕНА Е. ТЖАСКА • АДЕЛЯ ТЖАСКА МАРЧАК

ВЕСЕЛИХ СВЯТ!
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

бажає

ВСІМ

ПЕТРО ЯРЕМА

FUNERAL HOME

129 East 7th Street, New York, N. Y.

(Between 1st Ave. and Ave. "A")

ORegon 4-2568

Засновано 1906 р.

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ

Веселих і Щасливих Свят Воскресення Христового

Родині, Покупцям, Знайомим

бажають

Юліян і Марія Бачинські

ВЛАСНИКИ

EAST VILLAGE MEAT MARKET, INC.

139 — 2nd Ave. (bet. 8 & 9 Sts) New York City
Tel. (212) CA 8-5590

Загальні збори ОЖ ОЧСУ 2-го Відділу в Нью Йорку

У неділю, 25-го лютого відбулись річні загальні збори ОЖ ОЧСУ Відділу в Нью Йорку у власній домові при Другій есені в Домі Визвольного Фронту.

Після відкриття зборів молитовно, односторонньо обрано на президента зборів делегатуку і містоголову головної Управи ОЧСУ Марію Нестерчук, другим членом А. Косовську, секретарем Л. Костик.

Теплим словом привітали п-і Нестерчук гостей і подруг, звернувши увагу на важливість зборів та необхідність гарних відносин серед подруг та історично-релігійно-політичного суспільному житті на чужині.

Із словами привітання виступили делегати-гості — Б. Качор гол. Відділу ОЧСУ в Нью Йорку, В. Костик від осередку СУМА, Б. Присяко від ТУСМ і Н. Кончинська від УПА.

Протокол з останніх зборів відчитала проф. Андрієнко-Данчук.

Представники у своїх привітаннях підкреслили відповідальність становити українську жінку в посилюванні національного виховання молоді на еміграції, а зокрема нашої дітвори, тим більше, що в цьому році ми обходимо Міжнародний День Дитини.

Дарія Степаняк довголітня голова ОЖ ОЧСУ відчитала річний звіт діяльності та познайомила нас з успішною переведеною справою Відділу. Традиційні

Вільні члени: М. Шолой, М. Мачула, М. Пятка, Б. С. Чарторийська; Контрольна комісія — М. Твардовська — голова, члени Л. Грицькован, Л. Костик, заступники Ю. Кончинська, С. Чорна.

Новообрана голова М. Лозинська подякувала за виявлене довіря до неї, закликаючи всіх членів Відділу та подруг до повної праці покликання на незламний дух української жінки в боротьбі за права України.

Пісню „Не поря“ закінчено збори.

Анна Заборська-Гелетей

53-річна праця о. крил. Миколи Старуха для Церкви і громади

„Я прийшов до вас і в мене прийняли. За це я вам нині складаю щирі подяки“. Такими словами прощався о. крилошанин Микола Старух зі своїми парохіями, що ім він служив як душпастир через двадцять шість років.

Неділя минулого року почалась відправленням св. Літургії як і кожної неділі. Мала церква виповнилась людьми з трьох парохій, що їх обслуговував о. Старух, парохія Милвілл, Вудбайн і Вайлд-дуд, Н. Дж. та гостями з церкви св. Петра і Павла. По Службі Божій відбувся парашіальний обід під час якого промовляв президент Американсько-Українського Клубу св. Миколая, Стів Романік. Він підкреслює усі ті досягнення української католицької парохії св. Миколая в Милвіллі, які вона довершила під час душпастирства о. Старуха. Тут згадав він про заснування церковного хору, сестрицтва і школи про відновлення церкви, встановлення вітражів та іконостасу, про викінчення великого місця на паркування авто, закуп землі під цвинтар та упорядкування його, про це що парохія в Милвіллі має вісімнадцять акрів своєї землі закладеної на протязі минулих двадцять років.

В імені парохіан промовляв д-р Іван Галій. Він сказав подяку отцеві парохіальній за працю для парохії і для цілої української громади. На закінчення прийняття промовляв сам о. крилошанин М. Старух. „Дорогі мої парохіані, дорогий мій земляки, з причини мого стану здоров'я, я мушу від вас відійти...“ Згадавав отець парохію про свої переживання в парохії, та дякував усім парашіанам за їхню гостинність та співпрацю та закликав вступати в священний стан.

По прийнятті, ще багато парашіан прихилили зі слезами в очах особисто по-

О. крилошанин Микола Старух

рошались із своїм парохом та істоєю.

Отець крилошанин Микола Старух жонатий зі Софією з Кордубів став священником 25-го травня 1925 року. Його висвятив митрополит Андрій Шептицький. Свою душпастирську працю він сповняв у Малайзії, Тернопільському деканаті, в Шумлянках, Підгаєцькому деканаті, а пізніше в місцевості Литвинів в тому самому деканаті. В 1944 році він виїхав з рідного краю в Україну і перебував деякий час в Інсбруку, потім в таборі Ляндесу, а відтак служив українцям у Франції. До Милвіллу в сестрі Н. Джерзі прибув він при кінці 1952 року, перебувши в таборі в Бад Кройснах та Діцу, в Західній Німеччині.

Двадцять шість років провадив о. Старух свою працю у Милвіллі, Вудбайні і Вайлдуді, Н. Дж. З причини свого віку і здоров'я, сьогоднішній митрополит Кир Йосиф Шмонюк, на бажання о. Старуха, звільнив його з душпастирських обов'язків 12 листопада 1978 року.

Разом із звільненням з душпастирських обов'язків, о. крилошанин Микола Старух одержав висловлювання від митрополита Кир Йосифа за свою 53-річну працю для своєї Церкви і свого народу.

Н. Н.

Відбувся панель на Віндзорському університеті

Віндзор, Канада (Р. 3.) — У рамках святкування 61-ої Річниці Української Державності, заходом Відділу Комітету Українців Канади у Віндзорі, в приміщеннях Віндзорського університету відбувся панель з метою зарадити повільному занепадові української мови серед нашої молоді.

У панелі брали участь: д-р Маруся Бек, відома провідниця українського жіночого руху в Америці і визначна українська політична діячка; суддя Григорій Момоток, голова Української Православної Церкви у Віндзорі, представник молодшого покоління, уродженець Канади, та д-р Ігор Стебельський, професор Віндзорського університету, молодий учений та провідний член Ліги Визволення України. Модератором був мгр Ростислав Зелений, старокрайовий адвокат, який поставив панелістам три питання: — У який спосіб українська, канадська молодь повинна допомагати українському народові на Рідній Землі? Що треба робити, щоб заховати живою українську мову серед нашої молоді? На які труднощі натрапляє молодь в українських організаціях?

Панелісти по черзі висловлювали свої думки, що їх відтак публіка передискутувала, звертаючись до них за висновками і відповідями.

Д-р Маруся Бек, в аспекті поставлених питань, проаналізувала невідладну ситуацію серед нашої молоді. Перелісвм вона звернулася до матерів, щоб вони доклали всіх зусиль у навчанні мови своїх дітей.

Відтак прелегентка наголосила потребу розбудувати в українській молоді свідомість приналежності до української спільноти, звертати їй увагу на терпіння українських патріотів на рідних землях і якщо хочемо — допомагати матеріально і морально, закликаючи до вивчення української мови та звертатися до українського громадянства, щоб воно пригорнуло цю молодь в існуючих організаціях та допомогло їй творити і розвиватися в її власних організаціях.

Найбільш переконливим зразком, — сказала вона, — є її життя. Народжена в Америці, вона навчалася в середній школі у рідному краю, де під час переселення, гартувався її політичний світогляд, її любов до українського народу. Повернувшись до Америки, вона поклала своє життя українській справі, ввесь час стараючись прищепити свою любов до українського народу наростаючому поколінню. Не лише вона була надхнена ідеєю посвятив українській справі, але її старший брат Іван, який теж навчався у гімназії оо. Василія у Бучачі. Він по закінченні школи, хоча вернувся до Америки, але коли почув, що українській на-

род підвівся до нерівного бою із своїми ворогами, то залишив американські вигоди і вернувся до рідного краю, щоб у рядах Української Галицької Армії стати в обороні рідних земель. Чи можливо, щоб сьогоднішня українська молодь могла піти його слідами?

Другий панеліст, суддя Григорій Момоток подав реальні причини сьогоднішньої ситуації серед української молоді. На його думку, молодь намагається знайти своє місце в канадському, політичному суспільстві, яке з нею тільки тоді буде рахуватися, коли вона здобуде знання та зрілість у політичному житті. Як голова Української Православної Церкви у Віндзорі, він підкреслював труднощі у задержуванні молоді при українському організованому житті. Він говорив про неконечність створення для неї осередків, де вона могла б розвиватися без нахилування її поглядів старшого громадянства, яке часто повдержує її ініціативу у пільході до українських справ.

Третій панеліст проф. д-р Ігор Стебельський відповів на поставлені питання із наукової точки погляду. Він опирався на статистичних даних останнього і передостаннього списку населення, які були невідладні, бо виявили, що уживання української мови серед українського населення маліло. Це дало при суттін репортером англо-мовної преси причину до поставлення тривожного заголовку у газеті „Віндзор Стар“ — „Українська мова зникає“. Читачі були свідомі того, що вона не зникає серед старшого громадянства, але що її перестав вживати молодше покоління.

На його думку, причина цього очевидна: школи, оточення, праця, вживання англійської мови в щоденному житті є причиною, що навчання української мови не поступає. Вож української мови в першу чергу повинні дітей навчати батьки, як відмітив прелегент.

Ще не значить, що українська справа для молоді байдужа. Вона нею цікавиться на свій спосіб, вона пропагує українську справу серед людей з якими їй приходить перебувати, вона з любові до української справи культивує народні танки, які вона поставила на непересичений рівень мистецтва, вона висловлює любов до українського народу англійською мовою.

Публіка часто ставила питання політичного характеру.

Маруся Бек, на питання присутніх, пояснила причину непорозуміння в Державному Центрі, в якому вона була директором Інформаційного Бюро.

Панель був цікавий і голоси присутніх домагались частішого обговорення недовіри в українському житті спільноти.

Концерт Ренати Бабак і Павла Плішки у Вашингтоні

У Культурно-Мистецькому Центрі ім. Кеннеді 5-го січня ц. р. у Вашингтоні відбувся сільний концерт мешко-сопрано Ренати Бабак та баса Павла Плішки при фортепіановому супроводі Томи Гринькова. Концерт організувала „Нешел Файн Артс Фаундейшн“ під гаслом захисту прав людини. 6-го січня у місцевому щоденнику „Вашингтон Стар“ появилася рецензія на концерт, автором якої був Теодор Ліббі, чільний музичний критик цієї газети. Стаття ця появилася п. 3. „Бабак і Плішка взаємно викликають найкраще один в одного“. Він пише, що концерт був повним тріумфом для його учасників-вокалістів Ренати Бабак і Павла Плішки та їхнього акомпаньйора Томи Гринькова. У тексті Ліббі додає, що Бабак і Плішка продемонстрували саме те, чим справжнє тонке мистецтво відрізняється від рутини. Тому, що лише мала кількість українців у ЗСА має нагоду читати „Вашингтон Стар“, хочемо розглянути і прокоментувати зміст цієї рецензії, що її написав з позицією до артистів та з симпатією до українців.

Т. Ліббі признається, що він ніколи раніше не мав нагоди чути співу Ренати Бабак. Але, як людина досвідом, він стверджує, що Бабак була у знаменитій формі, половивши слухачів багатогранністю вислову і технікою голосових засобів. Уважливий слухач не міг мити сумніву, що Бабак виявила вершини вокального мистецтва.

Рецензент з особливою увагою зупинився на перших чотирьох точках програми — романтичних піснях на музику Лисенка, Майбороди, Заремби і Мусорського. В добір тематик Ліббі бачить віддзеркалення долі самої Бабак, звертаючи увагу теж і на несподівану послідовність пісень: „Айстри“ Лисенка — символізують молодість; „Виростеш ти, сину“ Платона Майбороди — любов до батьківщини; „Диволюсь я на небо“ Заремби — поновлення; а „Гопак“ Мусорського на слова Шевченка — це вічний оптимізм України — батьківщини Ренати Бабак. Ліббі є переконаний, що саме таке враження ці пісні зробили на слухачів, і що солістка співала їх з відповідним розумінням для кожного зрозуміти від першої ноти до останньої. Ліббі подивляється співачці захопити слухача до такої міри, що він переживав пісню разом з нею, і разом з тим подивлявся її інтерпретацію музики і навіть її жестикуляцію і міміку.

Однак треба сказати, що рецензія Ліббі є трохи нерівна: шість параграфів присвячено Бабак, а лише два Плішці. Треба теж зазначити, що рецензія Ліббі не є одне словослів'я. Очевидно, як професійний критик він має і свої застереження. Він звертає увагу на слабу вимову приголосних Ренатою Бабак у французькій і італійській мовах. Але він додає, що навіть коли її дикція у цих мовах була недосконалою, або коли вона інколи переривала вокальну фразу беручи дихання, Бабак співав з переконанням та інтенсивністю, які перевершують все.

Від себе я хочу додати, що я чув спів Ренати Бабак уже раніше: на концертах, на телебаченні, в радіо, з платівки. Чув також про златівки деяких про її французьку вимову. (Між ін-

шим у якого не-французького добра французька вимова?) Але здається, що проблему з вимовою мають не тільки співаки, але й критики. Пол Гюм у своїй коротенькій рецензії у „Вашингтон Пост“ захоплюється російською вимовою Павла Плішки (підкреслюючи: Плішки, а не Бабак!), яку він вважає такою ж прискрименою для вуха, як і його англійська мова. Широко кажучи, якраз російська вимова є слабим місцем у Плішки, під кожним іншим оглядом досконалих інтерпретатів.

Повірилимо до рецензії Ліббі. Говорячи про Плішку, Ліббі згадує його українське походження. Зусиль репертуару виконаного Плішкою на концерті, найбільше враження зробили на Ліббі народні балади американського композитора Джона Найлса у жанрі „вестерн“. Ліббі підкреслює, що Бабак не перевершила його, хоча Плішка почав першу групу романсів трохи повільно. Але знайшовши свою дикцію, резонанс і тон — все одночасно — Плішка міцно втримував і до кінця концерту, продемонструвавши усю красу його повного голосу. Мушу від себе додати, що на мою думку Бабак і Плішка співали подібно гідно рівноспільно і те, що ніби Плішка почав першу серію романсів „повільно“, як такого враження не мав. Відчувається однак, що Бабак зробила більше враження на Ліббі. Наприклад, із великим запалом, аж у цілому параграфі він хвалить Бабак за її арію „Прошійте мені ліси“ із „Орлеанської Діви“ Чайковського, шкідуючи лише, що вона не співала її з повною оркестрою; хвалить її за блискуче виконання однієї із „Пісень без слів“ Равеля; і лише в одному реченні хвалить Плішку за арію короля Фліпа із „Дон Карлоса“ Верді, яку зрештою Плішка виконав абсолютно майстерно!

А тут і мої спостереження. Мені найбільше подобалась арія Далілі „Море серце прилучається до твого голосу“ із „Самсон і Далілі“ Сен-Санса. Мабути, немає другої такої Далілі, як Бабак! Шкода, що вона не виконала усіх арій із Самсона і Далілі. І французька вимова мені не шкодила; як не шкодить мені французька вимова відомих італійських співаків. Мені подобається статична гра Плішки, либонь динамічність йому не личить. Натомість Бабак утримала б частину свого „я“, якщо б виконувала б свої ролі статично. Нарешті шкода, що Ліббі не торкнувся питання дуєтів. Ми маємо мало дуєтів між басом і мешко-сопраном в оперному репертуарі; ролі басів і мешко-сопранів взагалі „скридлинені“ супроти можливостей тенорів, баритонів і сопранів. Бабак і Плішка виконали два дуєти — між інквізитором і його дружиною Лаурою із Джоконди і між королем Генріком VIII і Джейн Сімор із Анни Болейн. Дуєт із Джоконди вишйшов знаменито — важко собі уявити, щоб що річ можливо було виконати краще. Проте, мені видається, що дуєт із Доніцеттської Анни Болейн не треба було включати у програму; наші співачки могли закінчити вечір дуєтом із Понкієлівської Джоконди, а точку „Джоконди“ у середині програми замінити індивідуальними аріями.

Д-р Юрій Чорний

РАДІСНИХ СВЯТ

Воскресення Христового

Рідним, Приятелям і Покутям щиро бажають

Ярослав і Марія Грегга

власники фірми

OEHLEH HARDWARE

333 W. Girard Ave., Philadelphia, Pa. 19123 WA 5-2731

З НАГОДИ РАДІСНИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

найсердечніші побажання всім Організаціям

— складає —

УКРАЇНСЬКА ТАНКОВА ОРКЕСТРА

„АМОР“

під проводом МИКОЛИ РОМАНЕНКА

(212) 884-9232

Щирий Святоточний Приєїт З ВЕЛИКОДНЕМ

НАШИМ КЛІЄНТАМ та ВСІМ УКРАЇНСЬКИМ ГРОМАДІ

— пересилають —

ДМИТРО ГОРБАН • МАРІЯ ГОРБАН

З УКРАЇНСЬКОГО ПІДПРИЄМСТВА

SCOPE AGENCY

REAL ESTATE — INSURANCE — TRAVEL

Тел.: 357-5400

192-12 Northern Blvd., Flushing, N.Y. 11358

Христос Воскрес!

Веселих Свят ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ, ЗНАЮЧИМ та ВИСОКОПОВАЖАНИМ і ДОРОГИМ ГОСТЯМ

ОРХІДЕЇ

145 2-га Есені

Нью Йорк, Н. Й.

бажає

Марія

Підгородецька

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО!

ВІП. Клієнтам, Дружам та Знайомим

бажає

KOVASNIUK TRAVEL INC.

НОТАРІАЛЬНЕ БЮРО

Іміграційні справи, в'їзети на кораблі й літаки

Міжнародні поштові перекази і т. д.

157 Second Avenue New York, N.Y. 10003

Тел.: AL 4-8779 — AL 4-8717

ВЕЛИМИШАНОВИМ ПОКУПЦІЯМ, ПРИЯТЕЛЯМ і ГРОМАДЯНСТВУ МІСТ НЬЮАРКУ, ФІЛІДЕЛФІЇ і ОКОЛИЦЬ

Радісних і Щасливих ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ

бажають

Юрій, Осипа і Олександр Яворські з Родинами

УКРАЇНСЬКІ КРАМНИЦІ ВЗУТТЯ

„SALAMANDER“ — SHOES

БЕРКУТ

420-22 West Olney Avenue

Philadelphia, Pa. 19120

(215) 224-2646

ГОВЕРЛЯ

1060 Springfield Avenue

Irvington, N.J.

(201) 374-5768

Христос Воскрес!

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

ВСІМ ВЕСЕЛИХ СВЯТ

бажає

АРКА

в Нью Йорку

Христос Воскрес!

НАЙЩИРІШІ ПОВАЖАННЯ

ВЕСЕЛИХ СВЯТ

Воскресення Христового

своїм Клієнтам бажає

ГЕНРИКА КРУЛЬ — новий власник

— бажає —

L. PROC BEAUTY SALON

95 Second Ave., New York, N.Y. 10003. AL 4-8675

Святкування 30-річчя Пластової Станції Нью Йорку

В очікуванні вечір, 23-го березня ц.р., при численній кількості пластуни, батьків та громадянства, відкрито триденні відзначення 30-річчя заснування Пластової Станції в Нью Йорку, в великій залі Українського Народного Дому при Дружбі есеню. На середині заміш-провізовано ватру, яку оточили пластові молодці. На підвищенні, на мольберті, стояла велика книжка — хроніка станції. На обгортці видніла пластова відзнака.

В імені станції Ірина Куровицька запросила всіх піти в пластову триденну мандрівку святкування. Вона також сказала, що „сим-волю іншійшого вечора є ватру, яка лунить нас усіх в одну велику пластову родину“. І. Куровицька теж закликала: „Згадаймо минуле, погляньмо на сучасне і застаноміс над майбутнім“. З черги вона привітала всі Пластові Проводи. Представників Установ та всіх гостей.

Голова Ювілейного Комітету, Богдан Кекіш пояснив, що ватра — це символ дружби та приязні і важливий чинник у вихованні молоді. Він сказав, що „Зі сентиментом згадуємо пройдені шляхи трьох десяти років — пластуни, які були і є членами станції — піонерів-основників — віддану працю провдів та виховників — та велику жертвенність і віддачу наших батьків, які придбали нам Пластовий Дім. Ми вдячні Батькам, Пласт-привітати і Громаді за їх прихильні відношення до Пласту“.

Вкінці Б. Кекіш закликав пластову молоддь до ідейної праці в Пласті, бо „будучність наша, тут, в діяльності, залежить від постави нашої наймолодшого покоління“.

Програму ватри провадили — Ліда Самушак і Ростик Декайло. Їх гра на гітарах додавала ватрі святої настрою. Першою точкою був монтаж Стахи Гойдих, який виконала Оксана Ярема, Лесик Кметі і Олег Данилюк та вся пластова молоддь. Монтаж представив життя в станції. Рівночасно висвітлено прозирки на бічні і головні стіни залу, де ми побачили Львів, з його історичним храмом св. Юра, відтак статую Свободи, красиві „Сокола“ і „Вовчої Троїни“, та ватру, яка горіла великим полу-

м'ям цілий вечір. Відтак окремі пластові курені давали свої програми пісень і малих скечів. Ми побачили: дітям стану новачка в станції за останні 30 років у виконанні 9-го Куреня юнаків ім. князя Святослава Завойовника, першу пластову вечірку юначок-скеч 2-го Куреня ім. Лесі Українки, другий епізод пригоди Івана Петра Пластуна у виконанні 21-го Куреня юнаків ім. Євгена Коновальця, спомини зі Свята Весни, приготувані 30-им куренем ім. Софії Галечко, пісню навесело „Ой тай дна...“ — куреня „Перших Стеж“, та багато інших. Годі тут про все згадати. Всі присутні узялись за руки, створили дружнє коло і співом: „Сірили у сумерку... Ніч вже йде...“ закінчили ватру.

Другий день святкування, був у суботу, 24-го березня. Після зайняття у школі українознавства прийшли наші найменші зі своїми батьками на пластові зайняття. Гости відвідали окремі кімнати куренів. В кожній кімнаті, на видному місці, видні хрест, прикрашений вишиваним рушником, як теж світлина патрона Куреня. А довкола — пластові відзнаки, емблеми та інші ручні роботи. На столі — альбом світлин, книги та хроніки куренів. Вікна прикрашені весняними квітами. В кожній кімнаті дижує член Куреня, які вітали гостей і радо давали пояснення. Опісля гости зайшли на третій поверх. Тут у великих залах відбувалися сходи новачок і новачки. Батьки і гости прислуховувалися із зацікавленням. Тематика зайняття була величю, мова велася про величю, звичай, про писанки й інше.

Опісля показували перший раз фільм про Міжкрайову Пластову Зустріч 1978, в Едмонтоні, Канада (продукція „Папір“, висвітлював Ю. Ференцевич). Цікавою новинкою була відеотасма „Портрет Пласту-Скавту в українській спільноті“ молоді-американки (Градзет Фільм Сталіс — Нью Йорк університет), мешканки Сьомої вулиці, Бетсі Марден. Черговим фільмом був: „Дні Української Молоді в Канаді“, продукція „Фільмової Служби Пласту“, про Міжкрайову Пластову Зустріч 1967 на пластовій оселі „Батурин“, та про 100-річчя Канади, та про Світову Виставку ЕКС-

ПО (висвітлював М. Печанський). У кінцевий день святкування, неділю, 25-го березня ц.р. погода була чудова. Пластуни, маршували з домівки до церкви, щобі спільно зі всіма вірними подякувати Всевишньому за те, що минуло, а просити в своїх молитвах про майбутнє. Співану Службу Бо-жу в православному кафедральному храмі, св. князя Володимира, відправив настоятель-прот. В. Базилевський, де православна молоддь та делегація зі Станції, брали участь.

По св. Літургії молоддь і гости зійшлися до шкільної залі св. Юра. У першій залі, де на п'ятьох довгих столах, пані з Пластпріяття приготували сніданок, що його розпочато молитвою, що її провів парох св. Юра, о. д-р В. Галіч. Опісля на великій залі пластова молоддь усталилася за гніздами і Куренями. На чолі став Провід Пластової Станції та представники Головної Пластової Булави — ГПБ і Крайової Пластової Старшини — КПС та всі присутні колишні діловоди Станції.

Співом Пластового Гімну розпочато Святочний Апель. Станічка, Ірина Куровицька, привітала всіх присутніх. Підкресливши, що ми закінчуємо наше святкування 30-річчя станції першим пластовим обов'язком, вона сказала: Пластун є вірний Богові — Його ласка і опіка завжди з нами.

Голова Ювілейного Комітету, Богдан Кекіш, прочитав привітання та гратуляції від Начального Пластуна, Юрія Старосольського. Начальний Пластун в своєму листі навіз, що „ми з'єднані в одній великій пластовій родині і успіх кожного гуртування членів цієї родини — це наша спільна дія і наша спільна радість“.

Голова СУМА К. Васи-лих привітав учасників, підкресливши, що виховна праця молоді не легка. Щоб скопити душу молоді людини треба випекати і виховати її зі розумінням нашої історії, культури та впоїти в неї любов до Бать-

ківщини та до нашого поневоленого народу. Богдан Кекіш наголосив значення Станції як і Пласту в українській спільноті. Він закликав продовжувати пластову мандрівку, скріпити працю в Станції, та з більшою наполегливістю постаратися здійснити слова Пластового Гімну „В Пласті росте новий люд“.

Відтак представники уладів відповідали на питання, що „означає пластова станція Нью Йорк для кожного з них“. Рій новачок „Дзвіночки“ розповіли, що в Пласті вони вчать про Бога, Україну і „хто вони є“. Юначка, Оксана Хемич, сказала, що „в Пласті вона знаходить все щось нового, цікавого для себе“, а Ігор Магун заявив, що Старші Пластуни в міру можливості беруть на себе обов'язки виховників чи пости в головних провадах. В першу чергу вони стараються оформитися професійно, закладають родину і дають про прибутку до новачка. Сестричка Люба Абрамук-Волінець представила труднощі Станції, з якими прийшло боротися в самих початках її існування. Без домівки, зайняття відбувалися в парку на Ей-свені, в зимі, в різних приміщеннях, кутом. Як дістали домівок, то вона стала їхнім другим рідним домом. З великим гумором вона описала перший табір у Нерозбургу, на оселі оо. Василіян. „Наші виховники — піонери — навчили нас пластовати і доглядати вічного вогню ватри — це символ Пласту, пластової праці. Це вміняти ми старалися передати іншим, а ті даліше. Сьогодні вже вічний вогонь горить 30-років“.

Дальше ведення програми перебрав Бунчужний Свята, Богдан Гошовський. Він викликавав окремих пластунок, пластуни і членів Пластпріяття для отримання належних їм відзначень. Провід Станції вручував їм відзначення і гратулював. Апель закінчено гимном Закарпатських Пластуни „Гей пластуни! Гей Юнаки!“.

М.М.

УСПІХИ НАШОЇ МОЛОДІ

Ще одна професійна сила

Нам дуже приємно поділитися з українським громадянством гарною новиною, що ряди українських професіоналів в галузі медицини побилюються. В них бо ввійшов новий лікар Ярослав Колибабук.

Д-р Ярослав Колибабук закінчив медичні студії в 1973 році, одержавши диплом доктора медицини. В тому році почав „інтерншип“ в Пресбтеріальному університеті Пенсильванського медичного центру на хірургічному відділі, що його закінчив в 1978 році, як голова всіх резидентів хірургічного відділу.

Д-р Я. Колибабук відкриває хірургічну практику 2-го квітня в північній Філа-

дельфії при Джерментаві Шпиталі.

Незадовго д-р Колибабук відкриватиме свою другу канцелярію в околиці 24-ої вулиці коло музею мистецтва.

Д-р Ярослав Колибабук належить до факультету медичної школи Пенсильванського університету та до Американської асоціації і до Пенсильванської Медичної Асоціації.

Д-р Ярослав Колибабук з дружиною Марією з роду Гайдуков, є членами 424-го Відділу Українського На-родного Союзу, а також їхні батьки і брат Орест.

Ю. Трипуненко — секретар 424-го Відділу УНС

У Чіле демонстранти протестують проти арештів

Сантьяго, Чіле. — Біля 200 кривавих заарештованих „пропавших“ осіб влаштували демонстрацію в середині, 18-го квітня, вимагаючи від Міністерства справедливості інформації про долю їхніх рідних. Через кілька годин поліція заарештувала 50 демонстрантів.

Дипломатичні джерела твердять, що чилійська поліція раніше арештувала біля 650 осіб, заявляючи їхнім родинам, що вони „пропали“. Кількаразові звернення до Найвищого Суду, влада збуває мовчанкою, а міністер внутрішніх справ Сергіо Фернандес відмовився від будь-яких коментарів у цій справі. Прохання родин, щоб перевести формальне слідство, влада постійно ігнорує. Родини ув'язнених осіб майже кожного тижня влаштовують демонстрації тут біля бюр Об'єднаних Націй та під час відвідин закордонних достоянників, протестуючи проти порушень прав людини.

ВЕСЕЛИХ СВАТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
РОДИНА НАСЕВИЧІВ
N.E. Corner Franklin & Brown Sts.
109 E. Tabor Road Philadelphia, Pa.
MA 7-1320 DA 9-1844

ШИРИЙ ПРИВІТ! ШАСТЯ, ЗДОРОВ'Я
І БОЖОГО БЛАГОСЛОВЕННЯ БАЖАЄМО: РІДНИМ, ПРИЯТЕЛЯМ, ДРУЗЬМ І ПОКУПЦЯМ "ГОВЕРЛТ"
ХРИСТОС ВОСКРЕС!
ВОІСТІНУ ВОСКРЕС!
Д-р М.С.Чарторийський

Веселих Радісних Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
всім Приятелям, Дружам і Клієнтам
— бажано —
Марія і Володимир
Заклинські
власники
"DIADEM" — ГАЛІАНТЕРІЯ
140-142 Second Ave. — NEW YORK CITY — SF 7-5926

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Всім Українським Громадянам широ вітємо з СВЯТАМИ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
та бажемо всьому найкращого.
Сподівемося почути „Воістину Воскрес!“
ІРИНА ЯНЦЕВИЧ І ВАСИЛЬ ЛЕПЦАН
R. E. Brokers (212) 849-5099

ВЕСЕЛИХ СВАТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Українським Організаціям та ВІП Клієнтам
— бажано —
J. & Z. Meat Market
39 Palisade Ave., Yonkers, N.Y. 10701 (914) 476-0300
Власники — ІВАН І ЗЕНОВІЯ БУНДЗЯК

Веселих і Щасливих Свят
Великодня
бажає
Noble Offset Printers, Inc.
Спеціалісти книжкової літографії для передових видавництва — книжки, обкладинки, сорочки, різного роду папір на складі, друк одно- і дво-колірний.
NOBLE OFFSET PRINTERS, INC.
419 Lafayette St., New York, N.Y. 10003
(212) 777-1300

Д-рові Стефанові Булакові сповнилося 86 років

Не багато залишилось між живими на еміграції адвокатів із „старого краю“, боляк на сторінках „Нашого світу“ проф. д-р Юрій Федінський подає статистичну, то з передвоєнних (перед 1939 роком) — понад 500 адвокатів та апіклантів, частина виїхала на еміграцію, а велику кількість большевики вкоротили по приходу до Галичини систематично винищували, і залишилось їх не більше, як сто...

Мабуть, молоде покоління не знає, яку роль виконували українські адвокати на рідних землях, почавши вже від „Руської Ради“ в 1848 році. Без чинної співпраці адвокатів була б не постанала ані „Провісвіт“ ані „Рідна школа“, кооперація, політичні партії, українська преса та будова української державності, а головне оборона українського населення (часто безплатна) перед переслідуваннями чужої влади.

Можна б без пересяди сказати, що довгими десятиріччями в нашому національному відродженні існувала „доба українських адвокатів“, головню по Першій світовій війні (відтак при співпраці „кооператорів“), що кермували майже цілістю українського життя культурно-освітнього, господарсько-економічного та політичного. Це дуже цікава ділянка нашого національного відродження та ролі у ній українських адвокатів, що чекає на свого літописця, доки її учасники ще живуть.

Ми добре пам'ятаємо, що в тих часах у всіх наших більших осередках (повітових чи окружних), де була горстка наших адвокатів — вони кермували цілістю нашого громадського життя, очолювали майже всі повітові установи, ініціювали різні акції та майже кожної неділі їздили по селах з рефератами та активізували загальний громадський, а допомагали на місцях наші патріотичні священики, і тому не дивно, що була опісля, що нам вдалось у Польщі творити „державу в державі“...

Місто Сколе, осідок Повітового Суду (деколи також Повітової влади, в більшості належало до стрийського повіту), до якого належали 52 села (48 українських, 3 німецькі колонії та містечко Сможе, знане з торгівлі худобою), не мало завеликого шастя — до часів Першої світової війни — до повітових провідників... бо хоча в тому часі були (але лише короткий час) такі визначні адвокати як д-р Андрій Чайковський (відтак у Коломиї), д-р Теодор Ваньо (опісля у Золочеві), д-р Євген Петрушевич (пізніше голова ЗОУНР).

І так щастливо склалося, що саме д-р Стефан Булак, уродженець маленького села Межиброди, уважав своїм обов'язком (сдиний з того села закінчив високу освіту) працювати над піднесенням національного відродження свого народу, що був в тому часі дуже занедбаним. Перед Першою світовою війною інтелігенції майже не було, хіба трохи учителів, а більшість священиків була староруських переконань.

Д-р Стефан Булак, син середнього заможного селянина скінчив академічну гімназію у Львові, а відтак правничі студії в Львівському університеті. Під час Першої світової війни він був учасником Визвольних Змагань у рядах УСС і УГА, як четар, а опісля в армії ген. Удовиченка, де під час воєнних дій був ранений. В УГА, під час облоги Львова, був деякий час адьютантом Начального Вождя УГА ген. М. Омеляновича Павленка. По переході за Збруч ділив долю і недолу української армії, перейшовши з нею ший тернистий воєнний шлях. Між іншими був військовим командантом залізничної станції в Балті та перебув т. зв. „чотирикотний смерті“ враз з недуготою тифу.

Повернувшись із фронту, та відбавши адвокатську практику, д-р Стефан Булак відкрив власну канцелярію в Сколім та на протязі кільканадцяти років аж до 1939 року очолював майже всі громадські організації — був головою Філії „Провісвіт“, Повітового Кружка „Рідної Школи“ Народного Комітету УНДО, місцевої кооперативи, членом Надзірної Ради Окружного Союзу Кооператив в Стрию та членом-заступником Головного Відділу Т-ва „Провісвіт“.

Не було ділянки національного життя, де д-р С. Булак не приклав би своїх рук, не пропонував своєї ініціативи чи поради. Матеріально піддержував всі установи та акції, а його адвокатська канцелярія була осередком, де сходилися організаційні нитки цілого повіту, та кузню оборони всіх покритвжених і переслідуваних. Мала горстка тодішніх інтелігентів та свідомих мішан під його провідом провадила велетенську працю в усвідомленні та організуванні цілого повіту.

Церковно-релігійним життям майже 40 років кермував надзвичайно спокійний і все зрівноважений о. дек. Михайло Мосора при співпраці радника о. Миколи Притуляка, який кілька років очолював Філію „Провісвіт“. Допомога адвоката д-р Степан Долбицький (сін бл. п. д-ра Антона Долбицького, кол. судді Найвищого Суду у Відні, помер по білій на 102 році життя), д-р Ярослав Малиняк та мгр Микола Кошів (відтак начальник суду, під час німецької окупації він багато допомагав населенню) та Осип Нагірний, інж. Теодор Цогла, дир. Воломир Садовський, судовий урядовці Гребеняк, Ушневич та інші свідомі мішани що всі разом гармонійно співпрацювали.

Перед господарською депресією, д-р С. Булак, хоча мав велику канцелярію і багато клієнтів, але клієнти йому не завжди точно платили, а персонально в його канцелярії треба було завжди заплатити за їхню працю. У цьому саме часі автор допису в 1933 році закінчив правничі студії, і поприбувавши шість, зголосився на апікланта до д-ра Булака. І хоча він тоді не потребував апікланта, бо й агенди в нього зменшилися, а жилівські апікланти доплачували від 100-500 золотих, щоб тільки їх прийняли, д-р Булак не лише прийняв автора допису до праці, але й забезпечив повне утримання, щоб уможливити йому провадити організаційну, просвітницьку та господарську працю в цілому повіті.

Під час 2-ої світової війни д-р С. Булак провадив деякий час канцелярію в Кракові та працював в УДК. Відтак у 1951 році, через Вільяма і Куфштайн він прибув до Торонто та включився у громадське життя. Хоча лише працював як фізичний робітник у шпиталі та перебув три операції на серце, виявив подивугідну жертвенність на різні національні цілі, що може бути прикладом для всіх наших громадян у ший діаспорі.

Уже в 1966 році д-р С. Булак помер у ватру в УКУ в Римі 2,000 за що одержав подяку від Блаженнішого Патріярха, а також слав похорони на Шевченківському Фундації 1,000 дол., на видавничий фонд дитячої літератури ОПДМЛ 1,000 дол. в газеті „Америка“ 14-го квітня 1972 року була стаття „Д-р Степан Булак — меценат української літератури“ на Енциклопедію Українознавства — 1,000 дол. на Патріярхальний Фонд — 1,000, на УВУ в Мюнхені — 1,000 доларів, на виховання українських дітяч в Бразилії 1,000 доларів та сотки доларів на інші цілі. Купує книжки, передплатує пресу і в останньому листі з датою 16-го грудня м.р. написав, що „щасливий, що ще за життя міг скласти пожертву на виховання священиків, бо без них наша Церква пропаде на чужині“.

Чи не подивляти, що одним-одна старша, хвора людина, яка працювала фізично в короткому часі склала понад 10,000.

Якщо б було більше таких жертвених одиниць — майбутню нашої спільноті було б забезпечено.

Д-р Микола Ценко

Веселих і Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажає
ІВАН ГАСИН
НАЙСТАРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
У ФІЛАДЕЛФІЇ І ОКОЛИЦІ
HASYN FUNERAL HOME
4244-48 Old York Rd., Philadelphia, Pa. GL 5-1400

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Вл. Клієнтам і Прихильникам бажано
„БІБЛОС“
УКРАЇНСЬКА ПЕРЕПЛЕТНЯ
752 Broadway, New York City OR 7-0370

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
Веселих Свят
Воскресення Христового!
всім нашим ВІП. Покупцям, Приятелям і Знайомим бажано
Брати ІВАСЕЧКО
JERRY'S SUNOCO AUTO CENTER
908 Stuyvesant Ave. — Irvington, N.J. — Tel.: 372-9888
REPAIRS ON DOMESTIC AND FOREIGN CARS

ВЕСЕЛИХ СВАТ
Воскресення Христового
бажають
ЯРОСЛАВА І СТЕФАН ЛЮТАКИ, власники
Holiday Lounge
COCKTAILS and DINNER
75 St. Mark's Pl. (8th St.) New York City
SP 7-9637

Веселих Свят Воскресення Христового
від
ПОХОРОННОГО ЗАВЕДЕННЯ
ТЕОДОРА ВОЛИНИНА
Займається похоронами в Нью Йорку, Брукліні і околиці. Допомогає в Похоронах в цілій Америці і всіх країнах світу.
Чесна і солідна обслуга. Модерна каплиця.
THEODORE WOLININ, Inc.
FUNERAL HOME
123 E. 7th St., New York, N.Y. 10009 Tel. GR 5-1437

ГАРНИХ І СПОКІЙНИХ СВАТ
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
бажають
ЮЛІЯ І ВОЛОДИМИР БЕЗСОНІВ
власники
SOUTH BOUND BROOK MONUMENT CO.
127 Main Street, So. Bound Brook, N.J. 08880
Tel.: (201) 246-0549 або (201) 469-6288

Веселих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Родині, Приятелям і своїм Клієнтам та всьому Українському Суспільству — бажано власники
„STAR LITE MOTEL“
в КЕРГОНКСОНІ коло СОЮЗІВКИ
Анна, Михайло і Роман Куриляки
Rt. 209, RR. #2, Box 64, Kerhonkson, N.Y. 12446

Веселих Свят
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСІННЯ
всім нашим ПОКУПЦЯМ, КЛІЄНТАМ, РОДИНІ І ЗНАЙОМИМ — заснавець
UNIVERSAL
PARCEL SERVICE, CO.
Висліка пачок в Україну по поштових шийках.
661 Manhattan Avenue Brooklyn-Greenpoint, N.Y. 11222
Tel. (212) 389-6747

ТАРАС ШУМИЛОВИЧ НА АМЕРИКАНСЬКИХ ВИСТАВКАХ

Тарас Шумилович брати-ме участь у мистецькій виставці організації СААА у SAA Art Gallery 132 Greene St. N.Y.C. від 17 до 29 квітня 1979, а також, як член іншої Американської організації — American Artists Professional League INC, виставлятиме з ними у Manufacturers Hanover TRVST (47 вул.) від 23-го квітня до 4-го травня 1979 р.

ВІДБУЛАСЯ СПІЛЬНА НАРАДА

1-го квітня 1979 року відбулася спільна нарада управ Термінологічної Комісії НТШ та Українського Термінологічного Центру (УТЦ) в Америці. Після розгляду дотеперішніх термінологічних та видавничих справ нарада винесла постанови до змінених обставин. Рішено теж скласти ширшу нараду товариств членів УТЦ на день 28 квітня 1979 р. в год. 2:30 по полудні в приміщенні НТШ в Нью Йорку.

НАРАДА

ПРЕДСТАВНИКІВ ТОВАРИСТВ — ЧЛЕНІВ
УКРАЇНСЬКОГО ТЕРМІНОЛОГІЧНОГО ЦЕНТРУ
в АМЕРИЦІ
відбудеться

28 квітня 1979 р. (субота), год. 2:30 по пол.
в приміщенні НТШ в Нью Йорку, Н. Й.
302 Захід 13-та вул. — 2-й пов.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

ТОРЖЕСТВО ВСІХ ТОРЖЕСТВ

Воскресіння з мертвих, — то й освітити тебе Господи
Ефес. 5:14.

Церкви східного обряду приєднуються гарного звичаю правити у Велику П'ятницю так звану Єрусалимську Утрону, яку співіспівують чудовими жидівськими напівами. Звідси і назва Єрусалимська Утрона.

„Той великий і наречений день, одинока субота, пазник над празниками і торжеством всіх торжеств“ можна почути в часі співання тої утрони.

Так, воскресіння Христа, — це торжество всіх торжеств, без якого ціла структура християнського світогляду не має ніякого значення. Коли ви шануєте апостола Павла, мусите прийняти буквально виложену ним істину, що „коли Христос не воскрес, то марна віра ваша, ви ще у гріхах ваших“ (1. Кор. 15:18). Не гори пасок, не звуки дзвонів, чи якісь інші, хоч які зворушливо-чудові церемонії, підносять Свято Воскресіння до належного достоїнства, але тільки той факт, що десь там, в Палестині, нахилився клаптик землі, в якому зготовлено гроб для Ісуса, і той гроб став у чудесний спосіб порожній і остався порожнім до сьогодні.

Христос Воскрес! Христос Воскрес!
Гимн бадюрий чути всюди,
Щастям розділили люди,
В кожній хаті чи оселі
Вороги, мов приятелі,
Шлють осанну до небес:
Христос Воскрес! Христос Воскрес!

Гарна ця воскресна пісня, правда? А все таки, її співання ще далеко до гідного святкування Празника Воскресіння Ісуса Христа. Є більш-достойні методи пропалвання воскресного Богочоловіка. Про один з них ми читали на початку: „Воскресіння з мертвих“! Що цей зазив означає? Той самий ап. Павло пояснює: „І вас, що були мертві гріхами... Він оживив“. Кол. 2:13.

Гріх обидває грязюкою ореол церемоній, звичаїв і цяцок великодного святкування. Гріх в серці чоловіка не має нічого спільного з воскресінням-життям, а радше з розп'яттям-смертю. Чи не пише ап. Павло, що гріх це є повторюване розп'яття Божого Сина? (Еф. 6:6).

Це буде пожиточний акт, коли людина, що заки простилає свою руку за свяченням в той день Торжества всіх торжеств, заглине в свою душу і серйозно прислухається до закликів: Воскресні з мертвих!

Information Service of Ukrainian Adventists
227 West 46th Street, New York, N.Y. 10036

Школа Українознавства СУМ у Нью Йорку в поклоні Кобзареві

Учні Школи Українознавства Осередку СУМА в поклоні Т. Шевченкові На світлинці учасники програми.

Учні Школи Українознавства Осередку СУМ, ім. ген.-хор. Т. Чупринки-Шухевича у присутності понад сотні осіб, склали вінок з живих квітів, декламацій сенок і пісень у підніжжя Кобзаря Волі. Свято відбулося 17-го березня 1979-го року у Домі Визвольного Фронту, при 136 2-га еве., Н. Й. Приємним вражач збуджений настрій дітей, на яких з гордістю дивилися батьки та матері.

„Директор школи, проф. Павліна Андрієнко-Данчук відкрила свято, вітаючи присутніх учнів, батьків та гостей на цій Академії, в честь нашого національного Пророка та запрошуючи присутніх насолодитися здобутками дітей та здібностями молоді-чих умів. Кожна дитина мала нагоду виявити своє знання чи то в груповій декламації, чи то виступаючи з окремим віршем, а чи у сцені.“

Співаний „Заповіт“ у виконанні всіх учнів і присутніх становив зворушливий початок цього свята. Першу точку виконали учні 5-ої класи, одинадцятирічні дошкільники разом з учнями 1-ої класи продекламували вірш „Учіться брати мої!“ та відіграли сценку „Портрет Т. Шевченка“, за ними слідували наступні точки: — „І виріє я“ продекламував учень 2-ої кл. Микола Яковлів, а Христа Ярош (2 кл.), восьмилітній учень виконала віршинок „Весна“ Т. Шевченка. Виконала третя класка „Я Шевченка поважаю“ Роліанка, четверта „Сонце заходить“ вірш Л. Українки. На роковини Т. Шевченка виконала 6-та класка „Суботів“ (6 кл.), „Мені однаково“ (5 кл.), „Гамалія“, уривок (7 кл.), „Пржавець“ 8 кл., „Перебендя“, уривок (9 кл.), „Кавказ, уривок (10 кл.), „Сон“, уривок — одинадцята класка.

Учень 12-ої класи, Михайло Галатин продекламував з відчуттям вірш М. Вінграновського „Скажи мені, Дніпре“.

Пісні, виконані учнями шлої школи поміж декламаціями, уприсмнювали довшу програму. Крім „Заповіту“, на самому відкритті свята, учні виконали „Садок вишневий“, „Думи мої“ і кінцевою точкою була пісня „Пок-

Мілена Рудницька
Невидимі
Стигмати

Книжка у твердій темно-бронзовій обгорті із золотими буквами. 552 сторінки із фотографічною документацією. Ціна 15.00 дол. тріа.

30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303
Міжконтинентальний Нью Джерсі
бюджету \$5, стейдого поштовку

SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Міжконтинентальний Нью Джерсі
бюджету \$5, стейдого поштовку

SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Міжконтинентальний Нью Джерсі
бюджету \$5, стейдого поштовку

SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Міжконтинентальний Нью Джерсі
бюджету \$5, стейдого поштовку

SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Про Бабцю

Поховали ми Бабцю Софію Годованець, у суботу. Гарно про бабцю, яка народилася 1901, а померла в цьому році, говорили її знайомі, шкільний директор, колега-учителька, членкиня Союзу Українок і учні народної школи, але мені якось здавалось, що це не вистачає. Я дуже хотіла встати і сказати, що було мені на думці, але, тоді якось я цього не була всмі зробити.

Знаю, що дороженька Бабця уже спочиває на другім світі, але у мене, в думках Бабця все ще живе. Ніколи я не забуду кількох років труду її збрало, щоб я вивчила українську мову, граматику, географію, літературу. І це в такий спосіб, що я цього ніколи не зможу забути. Ще донедавна, як Бабця відписувала мені на мого листа, то мій лист повертався до мене поштою, а в ньому червоним олівцем були поправлені мої помилки. Ця ціна науки дала мені живе, і не лише як наука, але як жива мова і любов до народу. Мені тяжко це описати. Бабця мала рідкісний дар. Вона була лагідної вдачі, здавалось, що мала вічну терпеливість і вміль розврушувати своїх учнів до науки та зацікавити, передаючи їм зрозуміння чесноти і добра.

Моя Бабця була дуже цікавою особою і доброю опікуною. Рік-за-роком, день-у-день, кожного ранку я вставала „зі сонцем“ і прямувала до Бабціної кімнати. Там, ми сміялись, переживали і уявляли собі дії, які проходили в „Лісі Микиті“, „Юрчику Кучерявім“

Варшава. — Польське пресове агентство ПАП повідомило, що у місцевості Нова Гута біля Кракова вибух бомби дуже пошкодив пам'ятник Володимира Леніна. Експлозія пошкодила також мешканцевий будинок і поранила 5 осіб, які знаходились поблизу вибуху. Нова Гута, як відомо, була названа першим головним „соціалістичним“ містом, збудованим в 1950-их роках. У місті багато пам'ятників „героїв великої соціалістичної революції“, навіть декілька фабрик названо ім'ям Леніна. Польська поліція розпочала слідство і шукає винуватців цього бомбового вибуху.

ЗІРВАЛИ БОМБОЮ
ПАМ'ЯТНИК ЛЕНІНА
В ПОЛЬЩІ

Варшава. — Польське пресове агентство ПАП повідомило, що у місцевості Нова Гута біля Кракова вибух бомби дуже пошкодив пам'ятник Володимира Леніна. Експлозія пошкодила також мешканцевий будинок і поранила 5 осіб, які знаходились поблизу вибуху. Нова Гута, як відомо, була названа першим головним „соціалістичним“ містом, збудованим в 1950-их роках. У місті багато пам'ятників „героїв великої соціалістичної революції“, навіть декілька фабрик названо ім'ям Леніна. Польська поліція розпочала слідство і шукає винуватців цього бомбового вибуху.

Замість квітів на могилу
бл. п. Ірини Шухевич
на Фонд св. Софії
10.00 доларів зложив
Інж. Роман ВЕРГУН

У ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
Найдорожчого
МУЖА, БАТЬКА, ДІДА І ПРАДІДА
сл. п.

о. ПАВЛА ТЕОДОРОВИЧА
дня 18-го квітня 1979 року
були відправлені
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
у Трой, Н. Й., Омага, Небраска
й Вінніпегу, Канада.

У глибокому смутку:
дружина — ВІРА
ДІТИ, ВУНКИ І ПРАВНУКИ

З глибоким болем повідомляємо, що
18-го квітня 1979 року спочив у Господі
бл. п.

Д-р КОНСТАНТИН
ГРОМІВ

ПОХОРОН відбудеться в понеділок, 23-го квітня 1979 року.
ЗАУПОКІЙНА ЛІТУРГІЯ буде відслужена в понеділок, о год. 10-й ранку, в катедрі св. Тройці при Брум вул. в Нью Йорку, Н. Й., після того Тіло буде відправлене на український православний цвинтар св. ап. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

ВІЧНА ІОМУ ПАМ'ЯТІ
Парафіальна Рада
церкви св. Тройці в Нью Йорку

ВЕРХОВИНО МОЯ...

(Закінчення зі стор. 2)

лишнього буковинського митрополита. Традиційний червоний камінь доповнюється різнобарв'ям кахлів, якими завжди славилася Буковина. На жаль, сьогодні цей пам'ятник архітектури не охороняється державою: в одному з соборів встановили обчислювальну машину і від коливань руйнуються стародавні фрески. Інші приміщення, де зараз розташовано деякі факультети університету, також під загрозою. Про це, до речі, справжній патріот і уболівальник краси писали до Києва, Москви. Але до їх голосів там не прислухалися.

Сумна доля спіткала не лише колишню резиденцію. Великі церкви, собори, синагоги здебільшого перетворені на склади, архіви, галереї. Тим часом в них є багато справжніх творів релігійного мистецтва. Запустіння панує нині й навколо чудової Миколаївської церкви-пам'ятника архітектури 1607 року. Складена з дубових брусів, вкрита шатровим гонтовим дахом, вона дуже нагадує селянські хати. Зараз тут автомобільна траса, хмари пилу увесь день висять над церквою. А навкруги — огорожа: бодай би хтось з добрих християн не зайшов, не прибрив би біля святого місця.

... Погляд на дерев'яну плаху навів на спогоди. Їх чимало — про все в одній газетній публікації не розповісти. Кожний день, кожний час, кожну мить рідна земля з кожним із нас. Вона — в серці, у думках наших.

Замість квітів на могилу
бл. п. Софії Онішук
для бідних дітей-школярів у Бразилії
100.00 доларів складає
Родина СПИЖІВ

Вшановуючи пам'ять недавно померлого першого
голови Федеральної Кредитової Кооперативи
„Самомімі“ в Пассейку, Н. Дж.,
бл. п. Д-ра ПЕТРА ІГНАТА
ДИРЕКЦІЯ КООПЕРАТИВИ
складає 25.00 (двадцять п'ять) доларів
на ВИДАВНИЧИЙ ФОНД КАРПАТСЬКОГО СОЮЗУ.
ДИРЕКЦІЯ

Ділимося сумною вісткою, що з Волі Всевишнього, по короткій, але важкій
недузі, на 65-му році життя і 41-му році священства,
приймавши Найсвятіші Таїни, помер
наш Найдорожчий БРАТ, ШВЕГЕР І СТРИКО
бл. п. о. митрат

КЛИМЕНТІЙ ПРИЙМА

кол. генеральний вікарій для українців Бразилії, останньо парох
храму св. о. Миколая в Полудневім Брукліні, Н. Й.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ почнуться ПАНАХИДОЮ в похоронному заведенні
Trzaska, 6741 при 5-й Авеню в Брукліні, Н. Й., о год. 5-й по пол., в неділю, 22-го
квітня, а відтак тіло Покійного буде перевезене до храму при 256 19-та вул., де
у понеділок, 23-го квітня, о год. 8-й веч. буде відслужений СВЯЩЕНИЧІЙ
ПАРАСТАС.

ПОХОРОННА СВЯТА ЛІТУРГІЯ буде відслужена у вівторок, 24-го квітня 1979
р., о год. 10-й ранку. Тіліні Останки Покійного будуть перевезені до Бразилії
і будуть зложені в родинній гробниці в містечку Малет, Парана.

Про молитви просять, горем прибиті:

брат — ЛАВРО з дружиною МАРІЄЮ і дітьми СОНЕЮ
та ЛАВРОМ
сестри: СТЕПАНІЯ ВЕРКА, ОЛЬГА ПАНЧИНЯК, ЕМІЛІЯ ВЕРКА
з родинами
братаниця — ДАРІЯ КІРА з мужем СТЕПАНОМ і донечкою
ТАІСЮЮ
Ближче і дальша Родина в ЗСА і Бразилії

Прибиті тяжким і невимовним горем повідомляємо Приятелів і Знайомих,
що 4-го квітня 1979 року, згинула, несподівано, а наслідок
трагічного випадку, на 23-му році життя,
наша Улюблена і Найдорожча
ДОЧКА, СЕСТРА І БРАТАНИЦЯ
бл. п.

ЛІДІЯ А. ДИКУН

студентка другого року медицини на Торонтоському Університеті.

ПОХОРОН відбудеться 9-го квітня 1979 року з похоронної каплиці Кардинала
до церкви св. о. Миколая, а після похоронних відправ на цвинтар Парк Лавн в То-
ронті, Канада.

В глибокому смутку:
родичі — Проф. ОСТАП І МАРГАРИТА ДИКУН
брат — Д-р РОМАН ДИКУН
стрико — Д-р БОГДАН ДИКУН у Венесуелі

У Провідну Неділю, 29-го квітня 1979 року,
після ЗАГАЛЬНОЇ ПАНАХИДИ
на кладбищі у Бавнд Бруку, Н. Дж.
відбудеться

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА
на могилі мого Незабутнього ЧОЛОВІКА

СВ. П.

ВЯЧЕСЛАВА ДАВИДЕНКА

про що повідомляє Рідних, Друзів і Знайомих

вдова АЛЛА

Крайова Управа
Спільки Української
Молоді Америки
повідомляє, що

ЦЬОГОРІЧНІ ЛІТНІ ТАБОРИ

на Оселі СУМ-А біля Елленвіль, Н. Й.
відбудуться:

1. МАНДРІВНИЙ ТАБІР для старшого юнацтва від 25-го до 30-го червня.
2. ВИХОВНИЙ ТАБІР — для молодшого і старшого юнацтва від 1-го липня до 21-го липня (перша тура).
3. ВІДПОЧИНКОВИЙ ТАБІР — для молодшого юнацтва від 22-го липня до 11-го серпня.
4. СПОРТОВИЙ ТАБІР — для юначок і юнаків від 12 до 18 років, від 22-го липня до 11-го серпня.
5. ВИШКІЛЬНИЙ ТАБІР — від 12-го серпня до 1-го вересня для: кандидатів Впорядника 1-го ступеня, кандидатів Впорядника 2-го ступеня і Виховників 1-го ступеня.

Таборова Комісія

ІСТОРІЧНА ПЛАТІВКА!

ЖИВЕ
СЛОВО
СЛУГИ
БОЖОГО
МИТРОПОЛИТА
АНДРЕЯ

„Живе слово Слуги Божого Митрополита
Андрея“ — це єдиний утривалений на платівці запис
голосу Великого Митрополита Андрея Шептицько-
го — уривок із його проповіді на Великдень 1939-го
року!

На платівці награне також „Платію“ у виконанні
хору Святоуспенської церкви у Львові під управою
проф. Р. Орленка-Прокоповича в час Великодніх
відправ у 1939 р., та „Псалми Русланові“, музика
проф. Б. Кудрика до слів о. М. Шашкевича, у вико-
нанні хору „Прометей“ при парафії св. Володимира
і Ольги в Чикаго під управою проф. Р. Андрушка.

Ціна платівки — \$5.00, з пересилкою — \$6.00. Замовляти:

Sts. Volodymyr and Olga, 2245 West Superior Street, Chicago, Illinois 60612

Весь притуток з платівки — на Фонд Беатифікації Слуги Божого Андрея.

УКРАЇНСЬКИЙ... (Закінчення зі стор. 1)

конфіскації мене не ознайомили). Після пересилання моєї першої скарги з Головного управління виправно-трудових установ, мене викликав робітник УІТЗ МВД Володимирського обласного комітету капітан Карпенко, у якого вислухав і пообіцяв вжити заходів.

Але все залишилося без змін.

Після пересилання моєї другої скарги з ГУВТУ мене викликав вже сам незабутній шовініст капітан Дойніков і, задоволено оглядаючи на всі боки мою скаргу з печатками і замітками 5-6 інстанцій через які вона перейшла, сказав: „Навіщо вам витрачати дарма час? Та ж самі бачите — ваші писання до нас повертаються, а ми їх — до вашої справи“. Тільки папір перевернуло. Краще скажіть відразу нам. Та ж так чи інакше цей папірець приїде до нас, і вживати заходи будемо ми; звичайно, якщо будемо бачити потребу в цьому. Зробимо ми щось невірне, нас виправлять. Але бачите — до нас зауважень, ні вказівок немає (при чому брав у руки мою заяву) відносно вас, (наглядно показуючи мені відсутність „вказівок“ і „зауважень“). Себто, вище начальство порушень законності в наших діях не доглянуло. Так ось: мені доручено це раз побалакати з вами, пояснити вам суть національної політики партії. Хочете слухати? Ні? Добре! Але запам'ятайте: ніякої національної дискримінації у нас немає. І не може бути. Національне питання у нас розв'язане ще в 1917 році. І висувають його тільки наші вороги. І ви ці свої націоналістичні вигадки „пронітьте“.

Далі я вже не слухав. Запевняючи вас, я перекладав „промову-роз'яснення“ капітана Дойнікова якомога точніше. Тут, як кажуть, „навісине не придумаш“ (точніше я її переповів у своїй заяві до ЦК КПРС на ім'я Савицького Н. І., яку написав відразу після „розмови“).

Мене цілком не дивує становище російського шовініста Дойнікова, чи іншого шовіністичного настрою хулігана на державній посаді — він поводитиметься згідно з „курсом“ і духом свого середовища. На ці т. зв. „нетипові випадки“ „нетипові“ для радянської дійсності — я надивився доскоху. Це не газетні деклярації, це реальна політика в нашій країні. Багато-пльована, з різними проявами, з різними ступенями хамства, цинізму чи глумити її адвентів.

Не дивує мене й видиме порушення Указу Президії Верховної Ради з 12 квітня 1968 року, який забороняє пересилати скарги особам, на дії яких скарги жартують; у цій країні видано багато законів, але їх мало здійснюють, бо існувало й існує „адміністративне міркування“.

Дивує мене ваше становище, пане Шербицький В. В. — перший секретар ЦК КПУ. Ви — член Політбюро ЦК КПРС! Ви репрезентуєте в партійній верхівці СРСР українську державу: Ваше — пане Ватченко

Д. Ф. становище, ви ж президент 50-мільйонного народу, української держави, і репрезентуєте її у верховних органах влади СРСР — Президії Верховної Ради. Що ж ви до біса репрезентуєте, яку реальну владу ви, панове, маєте, якщо якийсь собі російський поліцейський робітник, якийсь собі замзамзам відділу ГУВТУ СРСР (навіть не міністер, ні його замісник!) начав на вас, скеровані до нього (у відділі з'явився і таборів!) заяви — голосіння ваших громадян про захист їх громадянських прав і, не вживши ніяких заходів, він шпурнув ці заяви в кошик. (Відлава вочевидь скарги овецьки!)

Мені соромно і жалко мене, що ми українці, з вами, з вашою і таких як ви допомогою, дожили до такої ганьби, до такого гіршого як... становища і своїм конфузним доповіддю до того нашої держави, що втратили і ті прерогативи суверенітету, які були передумовою договору про створення СРСР з 30-го грудня 1922 року.

Що російський уряд в Кремлі дбає про свою власну країну, про свій нарід, про свої національні інтереси — річ природна. Але про що дбає ви?

Л.Л. Брежнєв своє т. зв. „нову“ конституцію 1978 року злізкував цілковито суверенні „права“ урядів союзних республік — і за одним заходом громадянства союзних республік. Ви ж, навіть не моргнувши, погодилися віддати їм своїх громадян, погодилися на накинених вам ролю адміністраторів насправді колоніального режиму. Сотні тисяч українських громадян насильно вивозять з України (всупереч закону ст. УРСР і СРСР) в іншу країну (в тюрми і концтабори, в армію, висилають „відробити три роки“ після закінчення ВУЗів і технікумів, „вербують“ на заробітки, на „цілину“, на Схід, на „БАМ“ і на будівництво п'ятирічок і т. д. і т. д., так, якби на власній землі не було місця, не було приміщення для їх руху і голів?) Ви мовчки погоджуєтесь, поклинаючись на якусь-там домовленість з урядом РСФСР і СРСР. А коли ці ваші громадяни просять вас, уряд своєї держави, оборонити їх загальнолюдські права, захистити їх від сваволі російських шовіністів, від національної дискримінації — ви фактично умикаєте руки, висилаючи їх скарги на „розгляд“ тих же шовіністів; себто віддаєте своїх громадян на розправу і сваволі свавільників, які і вас мають заніщо, як і ваших громадян! Сьогодні навіть найвідсталіші народи світу змагаються до національної незалежності, піднесення національної гідності, до незалежності в усіх ділянках суспільного життя. А куди приємно ми з вами, панове українські державні керівники — в 1978 році — куди веде ви Україну та її народ?...

Дивує мене ваше становище, пане Шербицький В. В. — перший секретар ЦК КПУ. Ви — член Політбюро ЦК КПРС! Ви репрезентуєте в партійній верхівці СРСР українську державу: Ваше — пане Ватченко

Д. Ф. становище, ви ж президент 50-мільйонного народу, української держави, і репрезентуєте її у верховних органах влади СРСР — Президії Верховної Ради. Що ж ви до біса репрезентуєте, яку реальну владу ви, панове, маєте, якщо якийсь собі російський поліцейський робітник, якийсь собі замзамзам відділу ГУВТУ СРСР (навіть не міністер, ні його замісник!) начав на вас, скеровані до нього (у відділі з'явився і таборів!) заяви — голосіння ваших громадян про захист їх громадянських прав і, не вживши ніяких заходів, він шпурнув ці заяви в кошик. (Відлава вочевидь скарги овецьки!)

Мені соромно і жалко мене, що ми українці, з вами, з вашою і таких як ви допомогою, дожили до такої ганьби, до такого гіршого як... становища і своїм конфузним доповіддю до того нашої держави, що втратили і ті прерогативи суверенітету, які були передумовою договору про створення СРСР з 30-го грудня 1922 року.

Що російський уряд в Кремлі дбає про свою власну країну, про свій нарід, про свої національні інтереси — річ природна. Але про що дбає ви?

Л.Л. Брежнєв своє т. зв. „нову“ конституцію 1978 року злізкував цілковито суверенні „права“ урядів союзних республік — і за одним заходом громадянства союзних республік. Ви ж, навіть не моргнувши, погодилися віддати їм своїх громадян, погодилися на накинених вам ролю адміністраторів насправді колоніального режиму. Сотні тисяч українських громадян насильно вивозять з України (всупереч закону ст. УРСР і СРСР) в іншу країну (в тюрми і концтабори, в армію, висилають „відробити три роки“ після закінчення ВУЗів і технікумів, „вербують“ на заробітки, на „цілину“, на Схід, на „БАМ“ і на будівництво п'ятирічок і т. д. і т. д., так, якби на власній землі не було місця, не було приміщення для їх руху і голів?) Ви мовчки погоджуєтесь, поклинаючись на якусь-там домовленість з урядом РСФСР і СРСР. А коли ці ваші громадяни просять вас, уряд своєї держави, оборонити їх загальнолюдські права, захистити їх від сваволі російських шовіністів, від національної дискримінації — ви фактично умикаєте руки, висилаючи їх скарги на „розгляд“ тих же шовіністів; себто віддаєте своїх громадян на розправу і сваволі свавільників, які і вас мають заніщо, як і ваших громадян! Сьогодні навіть найвідсталіші народи світу змагаються до національної незалежності, піднесення національної гідності, до незалежності в усіх ділянках суспільного життя. А куди приємно ми з вами, панове українські державні керівники — в 1978 році — куди веде ви Україну та її народ?...

Дивує мене ваше становище, пане Шербицький В. В. — перший секретар ЦК КПУ. Ви — член Політбюро ЦК КПРС! Ви репрезентуєте в партійній верхівці СРСР українську державу: Ваше — пане Ватченко

Д. Ф. становище, ви ж президент 50-мільйонного народу, української держави, і репрезентуєте її у верховних органах влади СРСР — Президії Верховної Ради. Що ж ви до біса репрезентуєте, яку реальну владу ви, панове, маєте, якщо якийсь собі російський поліцейський робітник, якийсь собі замзамзам відділу ГУВТУ СРСР (навіть не міністер, ні його замісник!) начав на вас, скеровані до нього (у відділі з'явився і таборів!) заяви — голосіння ваших громадян про захист їх громадянських прав і, не вживши ніяких заходів, він шпурнув ці заяви в кошик. (Відлава вочевидь скарги овецьки!)

Мені соромно і жалко мене, що ми українці, з вами, з вашою і таких як ви допомогою, дожили до такої ганьби, до такого гіршого як... становища і своїм конфузним доповіддю до того нашої держави, що втратили і ті прерогативи суверенітету, які були передумовою договору про створення СРСР з 30-го грудня 1922 року.

Що російський уряд в Кремлі дбає про свою власну країну, про свій нарід, про свої національні інтереси — річ природна. Але про що дбає ви?

Л.Л. Брежнєв своє т. зв. „нову“ конституцію 1978 року злізкував цілковито суверенні „права“ урядів союзних республік — і за одним заходом громадянства союзних республік. Ви ж, навіть не моргнувши, погодилися віддати їм своїх громадян, погодилися на накинених вам ролю адміністраторів насправді колоніального режиму. Сотні тисяч українських громадян насильно вивозять з України (всупереч закону ст. УРСР і СРСР) в іншу країну (в тюрми і концтабори, в армію, висилають „відробити три роки“ після закінчення ВУЗів і технікумів, „вербують“ на заробітки, на „цілину“, на Схід, на „БАМ“ і на будівництво п'ятирічок і т. д. і т. д., так, якби на власній землі не було місця, не було приміщення для їх руху і голів?) Ви мовчки погоджуєтесь, поклинаючись на якусь-там домовленість з урядом РСФСР і СРСР. А коли ці ваші громадяни просять вас, уряд своєї держави, оборонити їх загальнолюдські права, захистити їх від сваволі російських шовіністів, від національної дискримінації — ви фактично умикаєте руки, висилаючи їх скарги на „розгляд“ тих же шовіністів; себто віддаєте своїх громадян на розправу і сваволі свавільників, які і вас мають заніщо, як і ваших громадян! Сьогодні навіть найвідсталіші народи світу змагаються до національної незалежності, піднесення національної гідності, до незалежності в усіх ділянках суспільного життя. А куди приємно ми з вами, панове українські державні керівники — в 1978 році — куди веде ви Україну та її народ?...

Дивує мене ваше становище, пане Шербицький В. В. — перший секретар ЦК КПУ. Ви — член Політбюро ЦК КПРС! Ви репрезентуєте в партійній верхівці СРСР українську державу: Ваше — пане Ватченко

Д. Ф. становище, ви ж президент 50-мільйонного народу, української держави, і репрезентуєте її у верховних органах влади СРСР — Президії Верховної Ради. Що ж ви до біса репрезентуєте, яку реальну владу ви, панове, маєте, якщо якийсь собі російський поліцейський робітник, якийсь собі замзамзам відділу ГУВТУ СРСР (навіть не міністер, ні його замісник!) начав на вас, скеровані до нього (у відділі з'явився і таборів!) заяви — голосіння ваших громадян про захист їх громадянських прав і, не вживши ніяких заходів, він шпурнув ці заяви в кошик. (Відлава вочевидь скарги овецьки!)

Мені соромно і жалко мене, що ми українці, з вами, з вашою і таких як ви допомогою, дожили до такої ганьби, до такого гіршого як... становища і своїм конфузним доповіддю до того нашої держави, що втратили і ті прерогативи суверенітету, які були передумовою договору про створення СРСР з 30-го грудня 1922 року.

Що російський уряд в Кремлі дбає про свою власну країну, про свій нарід, про свої національні інтереси — річ природна. Але про що дбає ви?

Л.Л. Брежнєв своє т. зв. „нову“ конституцію 1978 року злізкував цілковито суверенні „права“ урядів союзних республік — і за одним заходом громадянства союзних республік. Ви ж, навіть не моргнувши, погодилися віддати їм своїх громадян, погодилися на накинених вам ролю адміністраторів насправді колоніального режиму. Сотні тисяч українських громадян насильно вивозять з України (всупереч закону ст. УРСР і СРСР) в іншу країну (в тюрми і концтабори, в армію, висилають „відробити три роки“ після закінчення ВУЗів і технікумів, „вербують“ на заробітки, на „цілину“, на Схід, на „БАМ“ і на будівництво п'ятирічок і т. д. і т. д., так, якби на власній землі не було місця, не було приміщення для їх руху і голів?) Ви мовчки погоджуєтесь, поклинаючись на якусь-там домовленість з урядом РСФСР і СРСР. А коли ці ваші громадяни просять вас, уряд своєї держави, оборонити їх загальнолюдські права, захистити їх від сваволі російських шовіністів, від національної дискримінації — ви фактично умикаєте руки, висилаючи їх скарги на „розгляд“ тих же шовіністів; себто віддаєте своїх громадян на розправу і сваволі свавільників, які і вас мають заніщо, як і ваших громадян! Сьогодні навіть найвідсталіші народи світу змагаються до національної незалежності, піднесення національної гідності, до незалежності в усіх ділянках суспільного життя. А куди приємно ми з вами, панове українські державні керівники — в 1978 році — куди веде ви Україну та її народ?...

Дивує мене ваше становище, пане Шербицький В. В. — перший секретар ЦК КПУ. Ви — член Політбюро ЦК КПРС! Ви репрезентуєте в партійній верхівці СРСР українську державу: Ваше — пане Ватченко

Д. Ф. становище, ви ж президент 50-мільйонного народу, української держави, і репрезентуєте її у верховних органах влади СРСР — Президії Верховної Ради. Що ж ви до біса репрезентуєте, яку реальну владу ви, панове, маєте, якщо якийсь собі російський поліцейський робітник, якийсь собі замзамзам відділу ГУВТУ СРСР (навіть не міністер, ні його замісник!) начав на вас, скеровані до нього (у відділі з'явився і таборів!) заяви — голосіння ваших громадян про захист їх громадянських прав і, не вживши ніяких заходів, він шпурнув ці заяви в кошик. (Відлава вочевидь скарги овецьки!)

Мені соромно і жалко мене, що ми українці, з вами, з вашою і таких як ви допомогою, дожили до такої ганьби, до такого гіршого як... становища і своїм конфузним доповіддю до того нашої держави, що втратили і ті прерогативи суверенітету, які були передумовою договору про створення СРСР з 30-го грудня 1922 року.

Д-ра М. Снігуровича... (Закінчення зі стор. 1)

кого з Нью Гейвену. За Управління звітуйте д-р М. Снігурович, який підкреслює співпрацю конвенційних делегатів на 29-й Конвенції в Піттсбурзі, на якій обрано проф. І. Телюка на головну контрольну. Під час останньої каденції в Окрузі зроблено злук двох Відділів 68-го і 253-го, а новим секретарем 253-го Відділу став п. Гаврильов. В організаційній справі відчувались застій у північній частині Округу, як рівнож в околиці міста Ансонії. Рівнож, за старанням голови, Школя Українства в Нью Гейвені, Гартфорд і Ансонії одержали дотації від УН-Союзу. На запрошення 277-го Відділу в Гартфорд, голова Округу брав участь у річних зборах. Восени минулого року відбулась організаційна нарада Округу, де обговорено план праці. В Окрузі, за минулий рік, організовано 112 нових членів, що становить 65,5 відсотків призначеної квоти; пересічно припадає 13 членів на відділ Округу, на жаль три відділи за цілий рік не приєднали ані одного члена. До найкращих відділів Округу належать: 59-й Відділ у Бріджпорті, де секретарем є п. Т. Сливинський, який організував 33 члени, інші два Відділи 387-й Відділ у Вільямсбурзі, де секретарем є п. Олівер і 277-го Відділу в Гартфорд, де секретарем є п. С. Кравець, організували більше ніж 10 членів.

Описав звітуйте секретар п. Т. Сливинський, подавши до відомо, що він написав протоколи двох засідань управи і окрених нарад. Касир, п. В. Добчанський, поінформовав присутніх про стан каси, сума грошей якої на день 31-го грудня 1978-го року становить 323,49 доларів, сьогодні сума перейшла вже 400 доларів. Є ще деякі Відділи, які не в платили своїх вкладок до Округу по 5 центів від дорослого члена на рік. За Контрольну Комісію звітуйте п. Василенко, ствердивши правильність вписів всіх прилог і стану каси, як рівнож запропонував абсолютну уступачу Управлі.

У дискусії брав участь п. С. Кравець, який висловив подяку за задовільну працю управи Округу.

На внесок п. Несторчука перебрано Управу Округу в такому складі: голова — д-р М. Снігурович, заступник голови — п. Несторчук, секретар — п. Т. Сливинський, касир — п. В. Добчанський і члени Управи: пп. Гулиць і Стець; Контрольна Комісія: пп. Василенко, Гіна і Михайлишин; почесний голова п. Галькевич.

Про спеціальну Організаційну Комісію УНС і її працю реферував проф. І.

Телюк. Працю і завдання Комісії поділено на окремі підкомісії, а саме: членства, організації, модернізації праці, публічних зв'язків, структури округ, зміни статуту та інші. Комісія уважав, що основною метою УНС є членство і підсилення українських громад на основі братської співпраці. Союз у своїй діяльності мусить повернутись до братських основ і співжиття наших громад і ми мусимо збагнути нові обставини та відповідно до них dostosувати методи праці нашої установи. Більше людей мусить брати участь у відновленні праці Союзу, зокрема потрібно молодших і відповідними кваліфікаціями продажу забезпечення, щоб знайти доступ до молодого покоління. Комісія також рекомендує поширення нових грамот забезпечення як рівнож тіснішу співпрацю із іншими нашими економічно-суспільними організаціями, зокрема із кредитними, які останньо розвиваються на терені ЗСА і Канади.

З черги про організаційну працю доповідав головний організатор п. В. Оріховський, подякувавши за успішну працю Управлі Округу. Він сказав, що причиною менших успіхів УНС є брак доплуту поклінь у наших громадах, що рівнож створює застій у праці Союзу. Прогалина створилась через обставини: молодше покоління тепер більше цікавиться своїми особистими справами чи родинним життям, але він вірить, що приїде час, що шукання „свого коріння“ спричиниться також до оживлення праці в УНС-Союзі. Ми теж повинні відновити гасло „Свій до свого“. Якщо б пригадати, що колись УНС-Союз створили піонери із початкум фондом 225,00 доларів, то сьогодні його капітал величезний, бо він зріс до 42 мільйонів. В дальшому головний організатор сказав, що дух піонерів ще живе у громадах. Його тільки потрібно відновити і підсилити.

У дискусії слово забрав С. Кравець, звернувши увагу, що „Свобода“ не приходить точно, а „Альманах УНС“, як і минулого, так і цього року — спізнений.

П. Василенко рівнож порушив справу доставки „Свободи“. Вияснення подали п. Оріховський і переобраний голова Округу д-р М. Снігурович, який теж у заключнім слові подякував всім за співпрацю і гостинність Бріджпортського Відділу, а зокрема п-і Стець.

Річні загальні збори також одностайно схвалили наступну резолюцію: змінити статут УНС-Союзу в тому напрямі, щоб радники УНС були голови Округу або обрані Округами особи.

П. Василенко рівнож порушив справу доставки „Свободи“. Вияснення подали п. Оріховський і переобраний голова Округу д-р М. Снігурович, який теж у заключнім слові подякував всім за співпрацю і гостинність Бріджпортського Відділу, а зокрема п-і Стець.

Річні загальні збори також одностайно схвалили наступну резолюцію: змінити статут УНС-Союзу в тому напрямі, щоб радники УНС були голови Округу або обрані Округами особи.

П. Василенко рівнож порушив справу доставки „Свободи“. Вияснення подали п. Оріховський і переобраний голова Округу д-р М. Снігурович, який теж у заключнім слові подякував всім за співпрацю і гостинність Бріджпортського Відділу, а зокрема п-і Стець.

Річні загальні збори також одностайно схвалили наступну резолюцію: змінити статут УНС-Союзу в тому напрямі, щоб радники УНС були голови Округу або обрані Округами особи.

П. Василенко рівнож порушив справу доставки „Свободи“. Вияснення подали п. Оріховський і переобраний голова Округу д-р М. Снігурович, який теж у заключнім слові подякував всім за співпрацю і гостинність Бріджпортського Відділу, а зокрема п-і Стець.

Річні загальні збори також одностайно схвалили наступну резолюцію: змінити статут УНС-Союзу в тому напрямі, щоб радники УНС були голови Округу або обрані Округами особи.

П. Василенко рівнож порушив справу доставки „Свободи“. Вияснення подали п. Оріховський і переобраний голова Округу д-р М. Снігурович, який теж у заключнім слові подякував всім за співпрацю і гостинність Бріджпортського Відділу, а зокрема п-і Стець.

Річні загальні збори також одностайно схвалили наступну резолюцію: змінити статут УНС-Союзу в тому напрямі, щоб радники УНС були голови Округу або обрані Округами особи.

П. Василенко рівнож порушив справу доставки „Свободи“. Вияснення подали п. Оріховський і переобраний голова Округу д-р М. Снігурович, який теж у заключнім слові подякував всім за співпрацю і гостинність Бріджпортського Відділу, а зокрема п-і Стець.

Річні загальні збори також одностайно схвалили наступну резолюцію: змінити статут УНС-Союзу в тому напрямі, щоб радники УНС були голови Округу або обрані Округами особи.

П. Василенко рівнож порушив справу доставки „Свободи“. Вияснення подали п. Оріховський і переобраний голова Округу д-р М. Снігурович, який теж у заключнім слові подякував всім за співпрацю і гостинність Бріджпортського Відділу, а зокрема п-і Стець.

Річні загальні збори також одностайно схвалили наступну резолюцію: змінити статут УНС-Союзу в тому напрямі, щоб радники УНС були голови Округу або обрані Округами особи.

П. Василенко рівнож порушив справу доставки „Свободи“. Вияснення подали п. Оріховський і переобраний голова Округу д-р М. Снігурович, який теж у заключнім слові подякував всім за співпрацю і гостинність Бріджпортського Відділу, а зокрема п-і Стець.

Річні загальні збори також одностайно схвалили наступну резолюцію: змінити статут УНС-Союзу в тому напрямі, щоб радники УНС були голови Округу або обрані Округами особи.

П. Василенко рівнож порушив справу доставки „Свободи“. Вияснення подали п. Оріховський і переобраний голова Округу д-р М. Снігурович, який теж у заключнім слові подякував всім за співпрацю і гостинність Бріджпортського Відділу, а зокрема п-і Стець.

Річні загальні збори також одностайно схвалили наступну резолюцію: змінити статут УНС-Союзу в тому напрямі, щоб радники УНС були голови Округу або обрані Округами особи.

П. Василенко рівнож порушив справу доставки „Свободи“. Вияснення подали п. Оріховський і переобраний голова Округу д-р М. Снігурович, який теж у заключнім слові подякував всім за співпрацю і гостинність Бріджпортського Відділу, а зокрема п-і Стець.

Річні загальні збори також одностайно схвалили наступну резолюцію: змінити статут УНС-Союзу в тому напрямі, щоб радники УНС були голови Округу або обрані Округами особи.

П. Василенко рівнож порушив справу доставки „Свободи“. Вияснення подали п. Оріховський і переобраний голова Округу д-р М. Снігурович, який теж у заключнім слові подякував всім за співпрацю і гостинність Бріджпортського Відділу, а зокрема п-і Стець.

Річні загальні збори також одностайно схвалили наступну резолюцію: змінити статут УНС-Союзу в тому напрямі, щоб радники УНС були голови Округу або обрані Округами особи.

П. Василенко рівнож порушив справу доставки „Свободи“. Вияснення подали п. Оріховський і переобраний голова Округу д-р М. Снігурович, який теж у заключнім слові подякував всім за співпрацю і гостинність Бріджпортського Відділу, а зокрема п-і Стець.

Річні загальні збори також одностайно схвалили наступну резолюцію: змінити статут УНС-Союзу в тому напрямі, щоб радники УНС були голови Округу або обрані Округами особи.

Комунікат УСКР

На засіданні Президії Секретаріату СКВУ в дні 2-го березня ц. р., обговорено наступні справи, що їх видигнула Президія Української Світової Кооперативної Ради (УСКР):

Президія Української Світової Кооперативної Ради разом з членством, перша зголосила свою готовість допомогти Секретаріату СКВУ організувати і розбудувати однодоларовий фонд СКВУ. Віримо, що практичні заходи Президії Української Світової Кооперативної Ради (УСКР) в цій справі принесуть якнайкращі плоди. Сердечно закликаємо так правне, як і багатоглибке кооперативне членство та все громадянство до підтримки цієї важливої і благородної ініціативи УСКР.

У тісній і діловій співпраці з Президією СКВУ, Президія Української Світової Кооперативної Ради (УСКР) запланувала видати економічно-господарський альманах. Альманах мав би охоплювати весь спектр цього відтинку

нашого життя на еміграції: торговельний, фінансовий і промисловий кооперативного і приватного характеру. Цим шляхом просимо так центральні установи відповідальні за окремі організовані відтинки, як і окремих підприємств — зустріти цю ініціативу УСКР якнайпозитивніше. Українська Світова Кооперативна Рада розішле й опублікує відповідні запитники й інформації в цій важливій справі. Відповіді просимо надсилати на адресу УСКР: World Council of Ukrainian Credit Unions 2351 West Chicago Avenue, Chicago, Illinois 60622. (312) 489-0520.

Повищені пропозиції Президії УСКР схвалила Президія Секретаріату СКВУ на вищезгаданому засіданні. Закликаємо українську громаду всебічно підтримувати ці заходи для їхнього успішного зреалізування.

Микола Плав'юк
президент СКВУ
Омельян Ілешкевич
голова УСКР

ВЕЛИКОДНЕ СЛОВО...

(Закінчення зі стор. 1)

прагне змусити наших братів і сестер в Україні співати цей „славу“ колишнім і теперішнім „кошубам“.

Сумні вістки, що долетіли до нас у цьогорічний Великдень, притемнюють нашу великодушну радість та викликають гострий біль. Проте, де б ми не перебували, нам не вільно допустити, щоб зневіра і сумнів похитали наше серце і розум. Саме тепер, у час найтяжчих іспитів, ми мусимо зміцнити нашу віру, що рука Воскреслого для нашого спасіння Христа простягнута до кожної людини і до кожного народу. Мусимо також пам'ятати, що каменя, яким людоненависники приваляли гробницю Христа, раптом не стало, зникла темрява, а сторожа впала ниць, перелюблена переможею Воскреслого Спасителя.

Нехай же цьогорічний Великдень зміцнить нашу віру, що Христос-Спаситель переможе і теперішніх людоненависників та гнобителів і відвалить камінь від сучасної темниці народів, а визволення зробить новими свідками немирності Христової Правди.

Вітаючи вас, — дорогих, любих і далеких від нас, — із Святим Воскресінням Христового, бажано вам витримати в тяжкому іспиті, яким обтяжило вас Боже Провидіння. Водночас маю до вас і прохання: — не давайте зарости стежкам і доріжкам, що їх впровадив вік протопади до Києво-Печерської Лаври наші прадіди, діди і батьки! Ходіть громадою і якнайчастіше на прощу до Лаври, схиліть там свої голови над її руїнами, переболійте біль її беззачення та тихо і щиро помоліться перед замкненими брамами її храмів Божих, пам'ятаючи, що щира і глибока серця впливаюча молитва міцніша від криш і сильніша від звільнення з пут атома!

Ми ж — вільні вістку про блянність над найбільшою Святиною нашого народу донесемо до всіх народів і до кожної вільної у світі людини, що має серце і світлий розум.

ХРИСТОС ВОСКРЕС! — ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Ваш
† МСТИСЛАВ, митрополит.

Великдень,